

ET BIDRAG TIL KUNDSKAB OM KREBSDYRFAMILIEN MYSIDÆ

AF HENRIK KRØYER

Da jeg 1849 maatte standse Udgivelsen af »Naturhistorisk Tidsskrift« paa Grund af Tidsforholdene, haabede jeg dog snart at kunne optage det igjen; men, efter at jeg først var bleven afholdt fra dets Fortsættelse, dels ved andre Arbeider, dels ved Reiser, forværredes mit Helbred og svandt min Arbeidskraft i den Grad, at jeg nødedes til ganske at give Slip paa denne Tanke. Det var mig derfor meget behageligt, af min Kollega, Professor Schiødt, som, medens jeg redigerede Tidsskriftet, meddeelte saamange værdifulde Bidrag til det, at erfare, at han, i Erkjendelsen af den store Nytte, et saadant litterært Meddelelsesmiddel yder Videnskaben, var tilbøielig til paany at oplive det. Og da han ønskede et Bidrag af mig til dets første Hefte, kunde jeg uden Vanskelighed gaae ind herpaa, eftersom jeg har adskillige Smaaarbeider liggende, der lade sig betragte som ligefremme Fortsættelser af, eller Supplemerter til tidligere Arbeider i Tidsskriftet, især saadanne, som oprindeligt vare bestemte for det franske Reiseværk »Voyage en Scandinavie«, og tildeels referere sig til de dette Værk ledsagende zoologiske Afbildninger, som jeg i sin Tid har ladet udføre¹⁾. Blandt saadanne Arbeider har jeg

---

1) At det omtalte franske Værk har en stor Mængde zoologiske Tavler, men ganske mangler Text til disse, vil maaskee ikke være den nordiske Faunas Dyrkere ubekjendt. Skjøndt det ikke vilde være upassende, nærmere at udvikle Sammenhængen heraf, maa dog dette opsættes til en anden Leilighed.

her valgt de nordiske Mysidæ, og meddeler Beskrivelse af sex til disse henhørende Arter.

Milne-Edwards (Hist. d. Crust. II, 457 fig.) anfører kun fem sikre Arter af Slægten *Mysis*, nemlig to fra Middelhavet og tre fra Frankrigs og Englands Kyster. Derimod har han ikke vovet at optage de to nordiske, for saa lang Tid siden beskrevne og afbildede Arter: *Mysis flexuosa* Müll. og *Mysis oculata* Fabr., fordi han, ifølge det Mangelfulde i Meddelelserne om dem, ikke kunde afgjøre, om de skulde betragtes som egne Arter, eller maaske maatte falde sammen med de af ham beskrevne, og han berører dem derfor kun i Forbigaaende.

At oplyse denne Tvivl, og at vise deres Forhold til de af ham optagne Arter, ansaae jeg baade for nyttigt i Almindelighed og for fuldkomment overensstemmende med det franske Reiseværks Plan, og lod derfor udføre i det Enkelte gaaende og paalidelige Tegninger af dem begge (*Mysis oculata*, Crust. tab. 8, *M. flexuosa* tab. 9¹), og beskrev dem tillige i den nødvendige Detail. Det er disse to Beskrivelser, jeg her stiller i Spidsen for mit lille Arbeide.

1. MÜLLERS KAARE (*MYSIS FLEXUOSA* MÜLL.)

Müller, Prodr. Zool. dan. n. 2352: *Cancer flexuosus*.

— Zool. dan. fasc. II, pag. 34 og tab. 66 fig. 1-9: *C. flexuosus*.

Leach, Lin. Trans. XI, 350: *Mysis spinulosus*?

Thompson, Zool. res. P. 27: *Mysis Leachii*?

— Zool. res. P. 28: *Mysis Chamæleon*.

Krøyer, Naturh. Tidsskr. I, 404: *Mysis flexuosa*.

Rathke, Beiträge zur Fauna Norwegens. S. 18: *Mysis flexuosa*.

Voyage en Scandinavie, Crust. tab. IX fig. 1, 2, 3.

Denne *Mysis*art, den første, som er bleven afbildet og beskrevet paa en noget kjendelig Maade²), forekommer

¹) Det er til disse to Tavler jeg i det Følgende henviser, hvilket, da Reiseværket findes paa adskillige af Byens Bibliotheker, neppe kan ansees for uhensigtsmæssigt.

²) Slabber har omtrent samtidigt (Naturkundige Verlostigingen, 1778) afbildet og beskrevet en *Mysis* (under Benævnelser:

hyppigt paa den danske Kyst, gaaer ind i Østersøen indtil Gotland idetmindste, og naaer paa den norske Kyst idetmindste Trondhjemsfjorden (l. s. c. fig. 1, a: Hunnen fra Siden, lidt forstørret).

Den synes at være blandt de største Mysisarter; dog har jeg intet Individ seet, som overskred ti Liniers Længde, maalt fra Panderanden til Enden af mellemste Halevedhæng. Hunnerne synes at overgaae Hannerne temmelig betydeligt i Størrelse, idetmindste har dette altid været Tilfældet, hvor jeg har fundet dem skareviis sammen.

En stor Deel af Aaret træffer man den ganske nær Land, fra et Par Fods indtil endog et Par Tommers Dybde, snart paa bar Sandbund, snart mellem Konferver og andre Vandplanter. Tildeels lever den sammen med andre Krebsdyr, saasom Crangon vulgaris og Corophium longicorne, og kan, ligesom disse, nedgrave sig i Sandet.

Farven har jeg oftest fundet hvidagtig i det Gule, hist og her med sorte Smaapletter, af hvilke især en omtrent paa Midten af enhver af Bagkroppens Ringes Rygflade kan mærkes. Fra disse Smaapletter udgaae straalagtigt, eller rettere aareagtigt, Forgreninger til forskjellige Sider (det er denne Omstændighed, der har foranlediget den Müllerske Benævnelse Stjernekrebs for nærværende Art). Ikke saa sjældent viser den imidlertid mørkere Farver, og træffes endog stundom af en mørk olivenbrun Farve.¹⁾

Rygskjoldets Længde fra Pandens forreste Rand til Midten af den stærkt indbøiede bageste Rand indeholdes omtrent tre Gange i Total længden. Panden træder temmelig

---

Steur-Garnaal met trompetswyze oogen). men som det forekommer mig høist vanskeligt at henføre til nogen bekjendt Art. Den Müllerske *M. flexuosa* er endnu, saa at sige, ikke optagen i Videnskaben, efterdi Milne-Edwards, som bemærket, ikke har tildeelt den nogen Plads, men har ladet det uafgjort, om den maaskee kunde falde sammen med *M. spinulosa* eller *M. Chamæleon*.

¹⁾ I Brændeviin taber Dyret dog hurtigt denne mørke Farve og bliver hvidagtigt.

stærkt frem imellem Øinene eller danner et Pandehorn, (l. s. c. fig. 1, b), som dog er bredt og fladtrykket og i Enden fladt og stumpt afrundet. Man kunde ogsaa sige, at Panden er dybt indskaaret bag Øinenes Rod, hvorved saavel det ovenomtalte Pandehorn dannes, som ogsaa en spids Vinkel paa hver Side nedenfor Øinene frembringes (Rygskjoldets forreste - nederste Vinkel). Rygskjoldets forreste Deel er ved en tydelig Tværfure, som betegner Hovedet, afsat fra den bageste Deel.

De inderste Føleres (l. s. c. fig. 1, b) Længde udgjør omtrent $\frac{2}{3}$ af Totallængden. Skaftet kort (ikke $\frac{1}{3}$ af den yderste Svøbes Længde), tyndt, dog i Enden temmelig stærkt opsvulmet (forholdsviis stærkere end hos *M. vulgaris*); Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent $5+2+3$; første Led viser i Enden af den ydre Rand fire til fem temmelig smaa Fjerbørster; tredie Led bærer ingen Børster paa den ydre Side, men Fjerbørster paa den indre og i Enden; andet Led i Enden stærkt skraat afskaaret i Retningen ud og bag; ogsaa tredie Led afskaaret i samme Retning, dog mindre stærkt. Svøberne forholdsviis noget tyndere ved Roden end hos *M. vulgaris*, den ydre næsten dobbelt saa lang som den indre; Ledinddelingen temmelig utydelig; Børstebevæbningen svag og kun lidet ioinefaldende; vel har den ydre Svøbe paa den indre Side Spor til grove baanddannede Børster, men de ere langt mindre end hos *M. vulgaris*. Hos Hannerne fremtræder ved Svøbernes Rod det for Mysiserne eiendommelige Vedhæng, hvilket har lige Længde med Skaftets sidste Led, eller overgaaer dette lidt, og synes at bestaae af to Led, der indbyrdes forholde sig i Længde som 1 til 3. Dette Redskab er forøvrigt cylindrisk, i Enden afrundet, men synes meget sjældent at træffes fuldt udviklet (tab. 1, fig. 1, a).

De yderste Følere (l. s. c. fig. 1, c) staae i Længde noget tilbage for Dyrets Totallængde, men ere længere end de inderste. Hos Hannerne synes de at være noget kortere end hos Hunnerne. Skaftets Længde, de tyndere Led medregnede, omtrent lig med det bladdannede Vedhængs halve Længde; Skaftets tykkere Roddeel bestaaer her meget tyde-

ligt af to Led, hvis indbyrdes Længdeforhold kan ansættes som 8 til 4, medens derimod Skaftets tre sidste tyndere Led, fra hvilke Svøben udgaaer, forholde sig indbyrdes og til de to foregaaende omtrent som $4+5+5$. Skaftets andet Led har, som sædvanligt, en Torn i Enden af den ydre Rand, som lægger sig tæt op til det bladdannede Vedhæng; Enden af Skaftets sidste Led naaer ikke til Enden af den første Fjerdedeel af det bladdannede Vedhængs Længde. Det bladdannede Vedhæng er meget langt (dets Længde udgjør hos Hunnen næsten $\frac{1}{2}$ af Totallængden fra Pandespidsen til Spidsen af mellemste Halevedhæng) og tillige meget smalt, efterdi dets største Brede indeholdes otte Gange eller derover i dets Længde; den indre Rand er kun meget svagt bøiet, dog bliver det mod Enden lidt smallere end mod Roden; Enderanden er afskaaren lidt skraat i Retningen udad og bag; hele den inderste Rand er tæt besat med lange Fjorbørster; Enderanden har, foruden adskillige Fjorbørster, yderst en Torn, der dog oftest hos voxne Hunner er afstødt. Hos Hannerne har jeg fundet denne Torn større end hos Hannerne. Svøbens Led meget utydelige.

Øinene korte og plumpe; de naae langt fra ikke til Enden af de inderste Føleres Skaft (omtrent til Enden af dettes andet Led), og deres største Gjennemsnit er større end deres halve Længde (l. s. c. fig. 1, b).

Kindbakken (fig. 1, d) er stor, næsten ligesaa lang som Palpen, af stærk Bygning; dens forreste Fremragning viser idetmindste sex eller syv Tænder, en temmelig stor Hornknude og tæt bag ved disse Dele fire Knipper Børster, (Børsterne i hvert Knippe ere imidlertid saa tæt forenede, at det er vanskeligt at sige, om de ogsaa kunne betragtes som særskilte Børster). Den lidt længere tilbageliggende Knude viser idetmindste sex Tænder, bag hvilke atter tre Børsteknipper eller frynsede Børster ere anbragte (d**)

Overlæben (Fig. 1, e) fremstiller en lille, temmelig tyk, konvex Fremragning, hvis hornagtige frie Rand i Midten er svagt indbøiet og tillige væbnet med endeel tætstillede, meget smaa Torne; ogsaa paa Underfladen af Fremragningen

har jeg iagttaget en Mængde smaa, mørke hornagtige Torne, der ere stillede saaledes, at de ligesom indeslutte et langstrakt-triangulært Rum.

Første Kjæbepar (Fig 1, g) har kun Kindbakkens halve Længde og er af smal Form; den ydre Plade kun omtrent halvt saa lang som den indre og tillige smallere, omtrent af eens Brede i hele Længden, i Enden fladt afrundet, forsynet med ti store Torne; den indre Plade opsvulmet paa Midten, smallere mod Enden, skraat afskaaren, væbnet med omtrent femten store Torne paa Enderanden, desuden med nogle store Borster paa den ydre Side lidt nedenfor Enderanden, og endvidere paa den indre Rand mod Midten besat med en Mængde smaa Haar. Tæt op til denne Plade indadtil ligger en tredie mindre Plade, som i Enden er væbnet med en halv Snees stærke Torne¹⁾.

Andet Kjæbepar (Fig. 1, h) noget længer end første (næsten en halv Gang), i det Væsentlige af samme Form som hos *M. oculata*. Rodstykket temmelig lille, dets frie Rand tæt væbnet med Borster, noget konvex, men ikke fremtrædende. De to ovale Kjæbeplader anbragte den ene oven over den anden dog lidt skraat indefter. Den toledede Palpes sidste Led ovalt, af meget større Længde end Brede og langt fremragende over Kjæbepladerne. Viften af Halvmaaneform, foroven tilspidset, forneden afrundet, naaende med sin øverste Spidse omtrent til Enden af Palpens første Led eller kun lidt ud over dette. Delenes Børstevæbning er omtrent af Beskaffenhed som hos *M. oculata*.

Underlæben (Fig. 1, f) meget tynd og hudagtig; den er dybt kløftet i to, temmelig ovale, endog ved Roden adskilte Dele, som bagtil ere heftede til samme langstrakte, smalle Hudlap; hver af disse Dele synes at bestaae af to Led, skjøndt det lille Rodled kun er meget utydeligt afsat fra det større Endeled. Dette har den ydre Rand jævnt og svagt konvex, Enderanden bredt og fladt afrundet, den indre

¹⁾ Til denne tredie Plade har jeg ikke opdaget Spor hos *Mysis oculata*.

Rand temmelig lige, tæt børstevæbnet; ogsaa Rodleddenes indre Rand er børstevæbnet.

Første Par Kjæbefodder (fig. 1, i), hvis største Længde indeholdes lidt meer end fem Gange i Totallængden (omtrent $5\frac{1}{4}$ Gange), har en Roddeel, hvis Længde udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Kjæbefoddens Længde, og kun er lidt kortere end Fodgrenen (de forholde sig omtrent som sex til syv). Denne sidste bestaaer af fem Led, hvis indbyrdes Længdeforhold vanskeligt kan angives, dels paa Grund af Formens Uregelmæssighed, dels paa Grund af de ubestemte Grændser mellem et Par af Leddene, (det er andet og tredie Led begge disse Bemærkninger gjælde). Første Led meget kort (omtrent af lige Længde med femte), men bredt, af meget større Brede end Længde, i Enden afrundet eller udbuet; andet Led det længste, dog meget længer paa den indre end paa den ydre Rand, og altsaa i Enden meget skraat afskaaret¹⁾; tredie Led meget mindre end andet, særdeles kort paa den indre Side, længere paa den ydre, i Enden lige afskaaret; fjerde Led, som danner en ret Vinkel med tredie, er næsten lige saa langt som andet, stærkt udboiet paa den ydre Side, bredere mod Enden, lige afskaaret; det lille femte Led er overalt afrundet, næsten kredsformigt, af ligesaa stor eller større Brede end Længde, langs hele Randen tæt væbnet med et temmelig stort Antal lange og stærke Saugtørne, der mod Siderne blive kortere; andet, tredie og fjerde Led ere forsynede med Fjerbørster; første Led synes ligesom Roddelen at savne Børster. Palpen, som er meget mere end dobbelt saa lang som Fodgrenen, bestaaer af en toledet Roddeel, der ikke er halvt saa lang, som den tolvleddede Svøbe. Den yderste Green eller Viften har omtrent lige Længde med

¹⁾ Det er den skraatafskaarne Spidse af andet Led, der forvolder Usikkerhed, idet den ved en Belysning synes bestemt at henhøre til andet Led, ved en anden til tredie, og atter stundom synes at udgjøre et Led for sig selv. Men en god og stærk Lupe synes at afgjøre Tvivlen til Fordeel for den første Betragtningssmaade.

Roddelen, er af langstrakt, tilspidset Form, og, som det synes, af Gjællestruktur.

Andet Par Kjæbefødder (fig. 1, k) er lidt længere end første, saavel hvad Fodgrenen som Palpen angaaer; derimod er Roddelen aldeles rudimentær. Fodgrenen har omtrent $\frac{3}{4}$ af Palpens Længde, bestaaer af sex Led (dersom man ikke heller vil regne det første til Roddelen), og er forholdviis endeel spædere end Fodgrenen hos første Par Kjæbefødder; første Led kort, men meget bredere end de følgende, med den indre Rand indboiet; fjerde og femte Led de længste, indbyrdes omtrent lige lange, dannende en Vinkel mod hinanden, det første liniedannet, det sidste noget kølledannet; sjette Led, som er det korteste af Leddene, er dog kun ubetydeligt kortere end andet, og idetmindste lig Halvdelen af femte Leds Længde; i Bevæbning saavel som i Form har det Lighed med samme Led hos første Par Kjæbefødder, dog saaledes, at Længden her er større end Bredden, og Formen altsaa oval (eller rigtigere omvendt oval). De foregaaende Led ere alle væbnede med simple Borster, især paa den indre Side. Palpens Skaft er ikke halvt saa langt som Svøben, hvilken bestaaer af fjorten Led.

Første Fodpars (fig. 1, l) Længde udgjør lidt mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden; den fælleds Roddele, fra hvilken Grenene udgaae, er meget plump og kort; Længden af den indre Green forholder sig til den ydre omtrent som fem til fire. Den indre Green, eller den egentlige Fod, kan deles i to Dele, som jeg vil kalde Skaftet og Svøben; det fireleddede Skaft er dobbelt saa langt som Svøben, eller ubetydeligt længer; det indbyrdes Længdeforhold af Leddene kan, skjøndt Uregelmæssigheden af de to første gjør Bestemmelsen vanskelig, ansættes omtrent til $2+2+6+6\frac{1}{2}$; første Led som sædvanligt opsvulmet, med den indre Rand konvex. Svøben bestaaer af sex meer eller mindre tydelige Led, foruden en Klo i Enden¹⁾); alle Leddene ere, foruden nogle enkelte

¹⁾ De to første Smaaled ere hyppigt saa utydeligt adskilte, at man kunde forledes til at betragte dem som et. Og det

meget fine Borster, af almindelig Beskaffenhed, væbnede med endeel store Saugborster (saugtaggede paa den nedre Rand, fig. 1, l*), medens Skaftet kun har almindelige Borster. Den ydre Greens toleddede Skaft er neppe halvt saa langt som Svøben; Leddenes Form den sædvanlige; Svøben bestaaer af fjorten Led.

Andet Fodpar lidt længere end første; den indre Green har et Led mere i Svøben, og den ydres Svøbe er noget længer i Forhold til Skaftet, og har ligeledes et Led mere end hos første Fodpar. Iøvrigt ingen Forskjel af Betydenhed; hvilket ogsaa gjælder om tredje og fjerde Fodpar.

Femte og sjette Par (fig. 1, m) aftage atter lidt i Længde, eller blive omtrent af lige Længde med første Fodpar; de adskille sig iøvrigt kun hoist ubetydeligt fra de foregaaende (i Længdeforhold o. s. v.), naar undtages, at Skaftets første Led hos den indre Green bliver meget smallere og meer overensstemmende med de følgende Led.

Hos Hannerne findes mellem det sidste Fodpars Rodled paa Bugfladen et Par smaa Plader (tab. 1, fig. 1, b) af bredt-ægdannet Form, som paa den ydre eller mod Foden vendte Rand bærer sex smaa Borster. I Enden mod den indre Side viser sig en stor oval Aabning, gennem hvilken Penis formodentlig fremtræder.

Første Par Buglemmer ere hos Hannerne (fig. 1, p) smaa (de indeholdes omtrent 27 Gange i Totallængden), men temmelig stærke, synes kun at bestaae af et¹⁾), noget tilspidset eller konisk Led med 22 store Fjærborster langs hele den indre Rand. Hos Hannerne (fig. 1, p*) har jeg fundet dette Par Lemmer endnu mindre, af en bred, langstrakt-oval Form, ganske uden Spor til Ledinddeling.

¹⁾ Samme er altid Tilfældet med det sidste meget lille Led og Kloen, saa at Presning og store Forstørrelser ere nødvendige, for at vise det sande Forhold.

¹⁾ I Virkeligheden antager jeg vel, at to Led ere tilstede, men det første meget kortere, i Enden skraat afskaarne, er kun lidet tydeligt adskilt fra det andet.

Andet Par Buglemmer hos Hunnerne (fig. 1, q) er noget længer end første (det indeholdes omtrent 21 Gange i Totallængden) og har et Par Randbørster flere, men det er tillige noget tyndere; det bestaaer af to utydeligt adskilte Led, af hvilke det første er lidt kortere end andet. Jeg har heller ikke med Hensyn til dette Fodpar kunnet bemærke nogen Ledadskillelse hos Hunnerne (fig. 1, q⁺).

Tredie Par Buglemmer (fig. 1, r) er kun hoist ubetydeligt, eller næsten slet ikke, længer end første, men adskiller sig ved en mere konisk Form, eller ved den stærkere opsvulmede Roddeel; de to Led ere noget tydeligere og bestemtere adskilte, omtrent af lige Længde, og det første har, foruden Børsterne langs den indre Rand, ogsaa nogle store og tydelige Børster paa den ydre mod Enden. Saaledes hos Hunnerne. Hos Hannerne (fig. 1, r⁺) har jeg iagttaget en dobbelt Form, og det hos store og fuldkomment voxne Individuer, som indbyrdes vare af omtrent lige Størrelse. Hos nogle var Formen omtrent som hos Hunnerne; hos andre derimod bestod Lemmet af en meget tyk, men kort Roddeel, fra hvilken to Grene udgik, den ydre lang, konisk, maaskee toledet, paa begge Sider væbnet med Børster; den indre meget lille, ægdannet, uden Børster. Længdeforholdet mellem Roddelen og den ydre Green fandt jeg omtrent som $2\frac{1}{2}$ til 4, mellem den ydre og indre Green omtrent som 4 til 1.

Hos Hunnernes fjerde og femte Par Buglemmer (fig. 1, s) tiltager atter sidste Led lidt i Længde, hvorimod første Led svulmer stærkere op, eller bliver mere konvext paa den indre Side. I Længde ere de omtrent indbyrdes lige, og overgaae det foregaaende Par Lemmer hoist ubetydeligt, men her viser sig atter hos Hannerne (fig. 1, s⁺) med Hensyn til fjerde Fodpar en dobbelt Form, idet det hos nogle omtrent er som hos Hunnerne, hos andre derimod antager en meget betydelig Størrelse (det er næsten fem Gange saa langt som første Fodpar og henimod tre Gange saa langt som samme Fodpar hos Hunnerne), og ligesom forrige Fodpar bestaaer af en kort Roddeel og to Grene. Roddelens Længdeforhold til den ydre Green er omtrent som 3 til 11

og den ydre Green forholder til den indre som 11 til 4. Begge Grenene ere af en langstrakt og tynd Form, dog især den ydre; denne bestaaer ogsaa af syv eller otte Led, og har kun et Par Børster eller maaskee kun en tyk i Enden af det sidste, medens den indre ingen Ledinddeling viser, men mange Børster langs Randen. Det femte Par Lemmer er derimod omtrent eens hos begge Kjøn (fig. 1, t).

Sjette Par Buglemmer eller yderste Halevedhæng (fig. 1, u) indeholdes henimod $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, og rager med $\frac{1}{4}$ af sin Længde frem bag mellemste Halevedhæng. Den ydre Svømmeplade er endeel længer end mellemste Halevedhæng (de forholde sig som 5 til 4), af langstrakt, smal, næsten liniedannet Form, i Enden stumpt afrundet. Den indre Svømmeplade er ikke blot kortere end den ydre (de forholde sig som 3 til 4), men ogsaa lidt kortere end mellemste Halevedhæng (Forholdet omtrent som 15 til 16); Formen mere tyk ved Roden og mere tilspidset i Enden, dog ikke i den Grad som hos Mysis vulgaris. Lange Fjerbørster sees tæt udgaaende fra begge Rande af Svømmepladerne.

Det mellemste Halevedhængs (fig. 1, v) Længde indeholdes omtrent sex Gange i Totallængden. Dets Form er langstrakt fiirkantet, dog uregelmæssigt, idet det nemlig udvider sig noget ved Roden, og derimod mod Enden efterhaanden bliver noget smallere, ligesom det ogsaa viser et temmelig dybt, triangulært Udsnit; den største Brede ved Roden har jeg fundet at forholde sig til Vedhængets Længde som 7 til 16, Bredden i Enden til Bredden ved Roden som 4 til 7 og Udsnittets Dybde til Pladens Længde som 3 til 16¹⁾. Vedhængets Overflade er stærkt konkav eller udhulet; Siderandene har jeg fundet væbnede hver med 28 Torne, der omtrent ere ligestore, med Undtagelse af de to første, som

¹⁾ Rathke er med Hensyn til disse Forhold kommet til et noget andet Resultat end det, jeg har erholdt: efter ham er nemlig Halevedhængene tre Gange saa langt som bredt, og den bagste Rands Indsnit indtager en Fjerdedeel af Pladens Længde. Jeg tør ikke afgjøre, hvorvidt den individuelle Afvæxling her kan strække sig.

ere lidt mindre end de øvrige; den sidste Torn paa hver Side, som er anbragt paa Hjørnet af Sideranden og nederste Rand, er adskilt fra den foregaaende ved et meget større Mellemrum end de andre Torne indbyrdes. Udsnittet kalder jeg triangulært, fordi det foroven er tilspidset og gradeviis divergerer mod Siderne, dog saaledes, at Omridset af de to derved dannede Flige bliver afrundet eller konvext. Dette Omrids eller denne Fligenes Rand er særdeles tæt væbnet med meget smaa Torne ligesom Saugtænder (ingenlunde Børster, som Rathke angiver) i sin hele Udstrækning og altsaa i stort Antal (mere end 60 for hver Flig).

Om Embryoet kunne endnu et Par Bemærkninger tilføies (l. s. c. tab. IX, fig 2, a-c og fig. 3, a-f).

Øinenes Længde udgjør omtrent $\frac{1}{2}$ af Totallængden; de ere temmelig regelmæssigt ægdannede, og deres Brede overgaaer noget Halvdelen af deres Længde. Det sorte Pigment og Lindserne ere allerede tydeligt udviklede; de sidste have Pære- eller snarere Somform, idet den inderste eller nederste Deel pludseligt bliver tyndere, hvorved den yderste, noget kugledannede eller ovale Deel kommer til at danne ligesom et Hoved.

De inderste Følere, hvis Længde indeholdes omtrent $2\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, vise tydeligt et treleddet Skafft og to Svøber, og Skafftets Led have næsten samme Form som hos det voxne Dyr. Skafftet er ubetydeligt længer end den indre Svøbe, men kun omtrent halvt saa langt som den ydre. Svøberne ere temmelig utydeligt deelte i Led; den indre har omtrent syv eller otte, den ydre over tyve. Børster mangle derimod.

De yderste Følere, som overgaae de inderste ubetydeligt i Længde, vise tydeligt et femleddet Skafft, en mangleddet Svøbe og et bladdannet Vedhæng. Skafftet og det bladdannede Vedhæng omtrent lige lange, lidt længere end Svøbens halve Længde. Vedhængen er langstrakt, ved Roden vinkelformigt bøiet, i Enden afrundet-tilspidset og forsynet med nogle Børster. Skafftets tre sidste Led forbinde sig med de to foregaaende omtrent under en ret Vinkel.

Ogsaa alle Munddelene ere udviklede, og nærme sig i Form saa meget til den hos det voxne Dyr beskrevne, at de uden Vanskelighed erkjendes. Kindbakkens inderste-forreste Vinkel er tydeligt deelt i store, spidse Tænder, og længer nede paa den indre Side fremtræder en Tyggeknude med en stump Brolægning, dannende Tandknuder. Palpen er deelt i tre tydelige Led, af hvilke det andet omtrent er dobbelt saa langt som det tredie, ovalt, i Enden forsynet med et Par Børster.

2. MYSIS OCULATA FABR.

Otto Fabricius, Fn. gronl. n. 222: Cancer oculus.

— — i Vid. Selsk. Skrift., ny Saml 1. 563 fig.

Leach, Lin. Trans. XI, 350: Mysis Fabricii.

Krøyer, Naturh. Tidsskrift II, 255: M. oculata.

Voyage en Scandinavie, Crust. tab. VIII, fig. 2, a-r.

Denne i det boreale Hav saa udbredte og hyppige Art har jeg undersøgt saavel efter gronlandske som efter spitsbergenske Exemplarer. De sidste synes efter mine Exemplarer ikke at naae saa betydelig en Størrelse som de første, hvilket maaskee dog er tilfældigt. Ved det nordlige Norge har jeg ikke gjenfundet den, skjøndt den dog efter Rimelighed maa vise sig der.

Ved Grønland udgjør den til en Tid af Aaret Rynkehvalernes fornemste Næring, og til en anden (i Februar og Marts) er den den eneste Næring man træffer i Spiserøret af Uria-Arterne, hvilke paa denne Aarstid saa at sige bedække Havet paa flere Steder i Grønland¹⁾.

Dette Dyr's Længde kan ansættes til en Tomme eller endog noget mere.

Rygskjoldet (tab. VIII, fig. 2, b.) viser ved en Tværfure Hovedet meget tydeligt adskilt fra Brystet; ligesom det bagtil ikke skjuler alle Brystringene, og har den bageste Rand temmelig meget indbøiet, saaledes naaer det heller ikke langt ned paa Siderne og har Siderandene indbøiede, skjøndt

¹⁾ Meddelelser af afgangne Kapitaen Holbøll.

svagt. Den forreste Rand træder vel frem imellem Oinene, dog saaledes, at den, istedetfor at uddrages til et Horn, blot danner en Vinkel (der omtrent er ret, men med lidt afrundet Hjørne). Paa Rygskjoldets bageste Deel (ikke langt fra den bageste Rand) har jeg bemærket to smaa Duske af sorte Haar, der sidde jævnsides hver paa sin Side af Ryggens Middellinie.

Første Par Følere (tab. VIII, fig. 2, c) har Skaf-tets første Led af Længde som de to følgende Led tilsammen-tagne, temmelig cylindrisk, dog lidt tykkere i begge Ender, med et Par smaa Fjorbørster i Enden af den ydre Rand. Tredie Led, der er meget længere end andet, bliver hos Hannerne meget tykt mod Enden (fig. 2, c'), skraat afskaaret udefter, paa den indre Side forlænget til en meget fremragende Knude. Hos Hunnerne synes det samme Led at være mindre opsvulmet, ikke skraat afskaaret i Enden, og Knuden paa den indre Side kun lidt fremragende (fig. 2, c). Hos begge Kjøen er den indre Rand og Knuden forsynet med et Antal Fjorbørster, af hvilke de paa Knuden anbragte (fire eller fem) udmærke sig ved Længde.

Svøbernes Forhold til Skaftet og til hinanden indbyrdes kan ikke bestemmes, da jeg ingen Individder har truffet, hos hvilke de vare ubeskadigede. Ledinddelingen hos dem er overmaade utydelig og vanskelig at iagttage; Leddene ere særdeles korte og af meget større Brede end Længde; dette gjælder i endnu højere Grad om den ydre end om den indre Svøbe, dog med Undtagelse af det første Led, der er af større Længde end Brede. Ogsaa synes Svøbernes Led mod Enden, forsaavidt jeg har kunnet iagttage disse¹⁾, at tiltage i Længde; idetmindste gjælder dette om den indre Svøbe. Af Børster har den indre Svøbe (fig. 2, c, x) langs den indre Rand et ikke stort Antal, temmelig lange og af almindelig Form. Den ydre Svøbe (fig. 2, c, y) er ligeledes forsynet med Børster paa den indre Rand, men i betydeligt

¹⁾ Det vil sige, forsaavidt de ikke have manglet hos mine Individder.

Antal, tætsiddende og af Baandform (o: flade og ligesaa brede i Enden som ved Roden). Foruden de to Svøber viser Hannen mellem disse et langt konisk, dog noget fladtrykket Redskab (af Længde omtrent som Skaftet, fig. 2, c, z), hvilket aldeles savnes hos Hunnen.

Oinene (fig. 2, h) ere korte, tykke, stærkt opsvulmede eller udvidede i Enden; den største Tykkelse forholder sig til Længden omtrent som to til tre. De naae omtrent til henimod Enden af de øverste Føleres første Led.

De yderste Føleres utydeligt femleddede Roddeel eller Skaft (fig. 2, d) er ikke langt, idet det neppe indeholdes otte Gange i Totallængden, dog kjendeligt længer end de øverste Føleres Skaft, samt har fuldt $\frac{2}{3}$ af det bladdannede Vedhængs Længde; i Enden paa den ydre Side er det væbnet med en Torn, der ikke kan bemærkes ovenfra. Svøbens Længde overgaaer den halve Totallængde; Skaftets sidste Led er temmelig plump, idet dets Brede tydeligt overgaaer Halvdelen af dets Længde. Kun omtrent Halvdelen af det bladdannede Vedhæng rager frem foran Enden af dette Led.

Kindbakkerne (tab. VIII, fig. 2, e) ere temmelig korte, men brede, forsynede med en stor og stærk Palpe. Kindbakkens forreste-inderste Vinkel er væbnet med en stor Gruppe Tænder, som bestaaer af tre mindre Grupper, først to simple, koniske, stærke Tænder, af hvilke den forreste er meget større end den bageste; lidt bag disse findes to stærkt fremragende, saugtakkede Tænder, af hvilke den ene er treffliget som en Haifisketand; bag disse er en Gruppe af syv, saugtakkede, tildeels meget spidse Tænder; atter bag disse efter et børsteklædt Mellemrum en Hornknude med mangfoldige stumpe parallelle Tænder, der danne ligesom en Brolægning. Palpen er meget længer end Kindbakken (Forholdet omtrent som 14 til 9), treleddet, første Led meget kort (Leddenes Længdeforhold omtrent $1\frac{1}{2} + 8 + 5\frac{1}{2}$); andet Led ikke blot det længste, men ogsaa overgaaende de to andre betydeligt i Brede, den ydre Rand stærkt udbøiet, den indre mere lige, begge børstevæbnede, især dog den indre. Tredie Led smalt og i en Strækning liniedannet, men imod Enden tilspidset og

seglformigt krummet, væbnet med mange Børster og i Enden paa den indre Rand tillige med en Mængde (over en Snees) saugdannede Torne. Det bladdannede Vedhæng (som indeholder lidt mere end fem Gange i Totallængden) er langstrakt og smalt ægdannet (Længden næsten fem Gange større end Bredden), i Enden afrundet uden Torne, paa alle Sider tæt besat med Fjerbørster lige til Roden, af hvilke dog de i Enden af Vedhængen anbragte for en større eller mindre Deel pleie at være afbrækkede.

Første Par Kjæber (tab. VIII, fig. 2, f) er lidet og af simpel Bygning, bestaaende af et Rodstykke, fra hvilket to Plader udgaae; den indre er meget kortere end den ydre, i Enden væbnet med endeel Fjerbørster af middelmaadig Længde. Den ydre Plade har i Enden omtrent et Dusin meget stærke Torne, der langs begge Rande ere forsynede med adskillige Tænder eller Kroge.

Andet Par Kjæber (tab. VIII, fig. 2, g) er endeel større end første Par og af en meget mere kompliceret Bygning, idet det viser en ikke ringe Analogi med samme Deel hos Caridina. Fra en kort, men temmelig bred Roddeel (a) udgaae fem Plader, af hvilke de tre inderste (b og c) udgjøre den egentlige Kjæbe; den fjerde, toleddede Green (d) er Palpen og den femte, yderste pladedannede eller halvmaanedede (e) fremstiller Viften. Denne sidstes inderste Rand er lige, den yderste udbuet, i hele Længden tæt besat med Fjerbørster (jeg har talt 35 saadanne). Palpens to Led ere omtrent lige lange, men det sidste meget bredt, skiveformigt, i Enden og paa den indre Rand tæt besat med Pigbørster (omtrent 40 i Tallet). Ogsaa de tre Kjæbeplader ere meget tæt besatte med Saugbørster (i Enden) og Fjerbørster (langs den inderste Plades første Led).

Første Par Kjæbefødder (tab. VIII, fig. 2, i) indeholdes omtrent $6\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, er af stærk Bygning, og bestaaer af tre Dele: den egentlige Kjæbedeel, Palpen og det vifteformige Vedhæng. Kjæbedelen bestaaer, Grundstykket medregnet, af syv Led; Grundstykket er større end noget af de øvrige Led, plumpt, uden Spor til Børster,

hvorimod de følgende Led alle ere meget rigeligt børsteklædte, andet til femte paa den indre Side, sjette paa den ydre Side og syvende Led paa den ydre Side og i Enden; Børsterne ere deels Fjerbørster, deels Pig- eller Saugbørster (de sidste især paa andet Led og i Enden af syvende Led). Andet, tredje og fjerde Led have et usædvanligt og uregelmæssigt Udseende, idet de ere korte, meget brede, paa den indre Side stærkt udvidede eller udtrukne til en Green og noget vinkelagtigt bøiede. Femte Led er af sædvanlig Form, noget langstrakt, temmelig cylindrisk, dog lidt bredere i Enden end ved Roden; sjette og syvende Led ere korte, plumpe, det sidste i Enden afrundet og næsten skiveagtigt. Palpens Skaft eller Roddeel udgjør lidt mere end $\frac{1}{3}$ af Palpens Længde, er toleddet, det sidste Led flere Gange længere end det første, bredere, udboiet paa den indre Side, i Enden skraat afskaaret, hvorved dets yderste Vinkel bliver stærkt fremragende, og danner ligesom en Torn; Svøben bestaaer af ni Led, af hvilke det første er meget kort, konisk, det andet det længste, alle Leddene, første undtaget, forsynede hver med een lang Fjerbørste i Enden paa den ydre Side. Det viftedannede Vedhæng er langstrakt, smalt, med den ydre Rand udboiet, den indre lige, i Enden noget tilspidset, af hudagtig Bygning (ligner Amphipodernes Gjælleblade).

Andet Par Kjæbefødder (tab. VIII, fig. 2, k) bestaaer af en lille Roddeel (a), fra hvilken en sexleddet Kjæbegreen (b) og en Palpe udgaae, hvorimod viftedannet Vedhæng savnes. Naar Længden af den eenleddede Roddeel ansættes til 3, bliver Kjæbegreens Længde at betegne med 18, Palpens (Børsterne i Enden fraregnede) ligeledes med 18. Den uregelmæssigt firkantede Roddeel, som har omtrent lige saa stor Brede som Længde, er i Enden paa den ydre Side væbnet med endeel Børster. Det indbyrdes Længdeforhold af Leddene er: $4 + 1\frac{1}{2} + 4 + 4 + 3\frac{1}{2} + 2$; første Led langt bredere end de følgende og meget bredere mod Enden end ved Roden, i Enden skraat afskaaret i Retningen ud og bag, den indre Rand stærkt opsvulmet eller udbuet og mod Enden væbnet med en Mængde temmelig lange Fjerbørster. Det

lille andet Led skraat i begge Ender, saa at den indre Rand bliver noget kortere end den ydre; tredje Led noget ovalt, fjerde Led liniedannet, begge paa den indre Rand væbnede med endeel lange, almindelige Borster, paa den ydre kun med et Par; femte Led omvendt konisk eller tykkere mod Enden, med Hensyn til Borster visende det modsatte Forhold af de to foregaaende Led, idet den ydre Rand har mange, den indre faa Borster mod Enden; det lille sjette Led er af en temmelig regelmæssig, bredt-oval Form, i Enden væbnet med en Mængde Borster, men tillige med et Dusin, langs begge Rande saugtandede Torne, af hvilke de midterste ere meget lange, men de mod Siderne aftage. Længdeforholdet mellem Palpens bredere Rodled og den elleveleddede Svøbe omtrent som 6 til 13. Rodledet ikke synderligt mere end dobbelt saa langt som bredt, dets indre Rand konvex, den ydre lige, dannende en spids Vinkel med den skraat afskaarne Enderand. Iovrigt omtrent som hos forrige Par.

Forste Par Fodder (tab. VIII, fig. 2, l) har en Længde, der udgjør lidt mere end $\frac{1}{4}$ af Totallængden. Den indre Green eller den egentlige Fod viser, Rodstykket fraregnet, følgende Forhold mellem Delenes Længdeforhold: første Led 3, andet Led 9, tredje Led 8, Svøben uden Borsterne 11. Svøben bestaaer af otte Led, af hvilke det første overgaaer de andre noget i Længde; maaskee er i Enden af det ottende endnu et lille, konisk niende Led anbragt, hvilket i alt Fald er saa tæt omgivet af Borster, at det meget vanskeligt kan iagttages. Den ydre Greens eller Palpens nederste, bredere Deel eller Skaft er toledet, ikke fuldt halvt saa langt som den tileddede tyndere Deel eller Svøbe. Skaftets første Led indeholdes omtrent tre Gange i andet, eller, naar dets Længde ansættes til $2\frac{1}{2}$, saa er Længden af andet Led $7\frac{1}{2}$ og af Svøben 18. Hele Palpen forholder sig til Foden i Længde som 4 til 5. Hvad Borstebeklædning angaaer, da viser saavel Rodstykket som Foden langs hele den indre Rand en stor Mængde Borster af almindelig Form, hvis Længde tiltager noget mod Enden; ogsaa paa den ydre Rand har Skaftets sidste Led og Svøben nogle Borster, dog

forholdsviis kun i ringe Antal. Palpen har blot Borster paa Svøben og disse ere alle Fjerborster.

Andet Fodpar er ganske ubetydeligt længer end første, hvilket blot beroer paa en ringe Forlængelse af andet Led i Fodens Skaft; iøvrigt stemmer dette Par saa ganske og aldeles overeens med første, at jeg kan henvise til dets Beskrivelse og Afbildning.

Dette gjælder ogsaa om de fire følgende Fodpar, kun at de to sidste aftage noget i Længde, saa at femte Par er lidt kortere end fjerde, og sjette Par atter kortere end femte (tab. VIII, fig. 2, m).

Bagkroppen er langstrakt, tynd, temmelig trind, bagtil efterhaanden aftagende lidt i Tykkelse. De fem første Bugringe vise indbyrdes kun ringe Forskjel i Længde, hvorimod den sjette overgaaer de foregaaende betydeligt.

Syvende Bugring eller det mellemste Halevedhæng (tab. VIII, fig. 2, r) er vel meget længer end de foregaaende Bugringe, men dog endeel kortere end de ydre Halevedhæng, og indeholdes henimod sex Gange i Totallængden. Af Form er det langstrakt-firkantet (den største Brede indeholdes kun $2\frac{1}{2}$ Gange i Længden), ikke betydeligt bredere fortil end bag, i Enden dybt indskaaret (i mere end $\frac{1}{5}$ af Længden) og saaledes deelt i to afrundede Flige. Indsnittet er smalt i Forhold til dets Længde, med Siderande, som i den største Deel af Længden løbe parallelt; paa Bunden eller i den forreste Ende viser Indsnittet sig bredt afrundet. Halevedhængets ydre Rande ere væbnede i hele Længden med en Mængde tatsiddende, stærke, bagudrettede, lidt krumme Torne; jeg har paa hver Side talt omtrent 32¹⁾. Ogsaa Indsnittet er væbnet med Torne, men som ere meget mindre og tyndere, mere tætstillede og i meget stort Antal.

Forste Par Buglemmer (tab. VIII, fig. 2, n) er et lille, noget indadboiet Legeme, som bestaaer af en kortere

¹⁾ Dog staaer Tallet rimeligviis i Forhold til Exemplarenes Størrelse; thi hos mindre Individer har jeg kun talt en Snees Tornepar eller lidet derover.

Roddeel og en længere Endeplade, hvis Adskillelse dog er temmelig utydelig. Hele den ydre Rand af dette Par Lemmer er forsynet med en Mængde (omtrent en Snees) lange Fjerborster.

Andet Par Buglemmer (tab. VIII, fig. 2, o) er lidt længere end første; Endepladen meer end dobbelt saa lang som Grundpladen, med sexten eller sytten Fjerborster paa den ydre Rand, Grundpladen med fire. Ogsaa den indre Rand har nogle, men kortere Borster

Tredie Par Buglemmer (tab. VIII, fig. 2, p*) er dobbelt saa langt som andet, og forsynet med to Endeplader, omtrent af lige Længde indbyrdes, men over en halv Gang længere end Grundpladen. Endepladerne ere tynde, linieformede, leddede, skjønt temmelig utydeligt; hver synes deelt i otte Led. Borstebeklædningen sparsom og svag: den indre Rand af Grundleddet har fire smaa, duskformige Fjerborster; Endepladerne synes for hvert Led at have een Borste af almindelig Form.

Fjerde Par Buglemmer (tab. VIII, fig. 2, q) er atter meget længere end tredie (skjønt ikke fuldt dobbelt saa langt), og ligeledes forsynet med to leddede Endeplader; dog er den indre neppe halvt saa lang som den ydre. Bygningen er temmelig tynd og spæd. Den ydre Endeplade er deelt i otte Led; ogsaa den indre synes omtrent at bestaae af et lignende Antal, dog ere Leddene her saa utydelige, at deres Antal ikke med Sikkerhed kan bestemmes; endeel Fjerborster af middelmaadig Længde iagttages paa begge Sider af denne Plade; den ydre viser derimod slet ingen Borster, men har i Enden af sidste Led en temmelig stærk Torn, og en anden i Enden af næstsidste Led paa den ydre Side; denne Plade synes altsaa snarere at fremstille Formen af et Springeredskab end af et Svømmeredskab.

Femte Par Buglemmer nærmer sig atter til de første Buglemmer i Størrelse og Form. Det indeholdes næsten tre Gange, eller dog over $2\frac{1}{2}$ Gange, i Længden af fjerde Par Buglemmer, og er kun forsynet med een Endeplade, der er lidt længere end Grundstykket (de forholde sig til hinanden

omtrent som fire til fem). Om Endepladen er deelt i Led, har jeg ikke med Sikkerhed kunnet erkjende; dog synes det at være Tilfældet; dens ydre Rand er tæt besat med Fjerborster. Grunddelen viser et Par korte Fjerborster paa den indre Side. Den hidtil meddeelte Beskrivelse af Buglemmerne gjælder kun Hannerne, fra hvilke Hunnerne i flere Forhold fjerne sig. Buglemmerne ere i det Hele taget mindre hos Hunnerne; første Par viser imidlertid ingen videre Afvigelse af Betydenhed, ligesom heller ikke andet Par. Tredie Par (fig. 2, p) er derimod for det Første ikke synderligt længere end andet, og har dernæst kun een Endeplade, der synes deelt (skjønt utydeligt) i fire smaa Led. Fjerde og femte Par stemme med tredie baade i Størrelse og Form.

Sjette Par Buglemmer eller de ydre Halevedhæng (tab. VIII, fig. 2, r) overgaaer alle de foregaaende betydeligt i Længde, og indeholdes kun lidt mere end fire Gange i Total længden. Grundstykket er meget kort; den ydre Aare er baade bredere og meget længere end den indre (de forholde sig til hinanden omtrent som tre til to), af langstrakt-oval Form, neppe sex Gange saa lang som bred, i Enden lidt tilspidset, rundt om tæt besat med Fjerborster. Den indre Aare er skarpt opsvulmet ved Roden med meget tydeligt fremtrædende Høreredskab, mod Enden tilspidset, ikke alene rundt omkring forsynet med Fjerborster, men tillige paa den indre Rand mod Roden væbnet med Torne, otte i Tallet, af hvilke de sex første sidde tættere sammen, de to sidste derimod ere fjernede noget mere fra de øvrige.

3. MYSIS VULGARIS THOMPS.

Thompson, Zoolog. researches pag 9 og tab. II, fig. 1-12¹⁾.

Denne Mysis har jeg truffet i stor Mængde i Randers- og Mariagerfjord paa meget lavt Vand (en halv til to Fod)

¹⁾ Hvorvel det af mig undersøgte Dyr just ikke aldeles stemmer med Thompsons Afbildninger (hans Beskrivelse er næsten for Intet at regne), ere Afvigelserne dog ikke af den Betydenhed, at de tilstrækkeligt kunne motivere en Adskillelse.

i Juli Maaned, tildeels sammen med *Mysis flexuosa*, dog langt hyppigere end denne¹⁾.

Størrelsen synes hos os sjældent at overstige 6 til 7^{'''} 2).

Farven har jeg deels fundet hvidgraa, deels olivengron, efter Opholdsstedets Forskjellighed. Sorte Stjerner forekomme ikke; derimod træffes vel Pigmentansamlinger af ubestemt Form og uden nogen tilsyneladende Orden i Fordelingen.

Rygskjoldet, hvis Forhold iøvrigt er det sædvanlige, udsender fortil et tilspidset Pandehorn, men dette, som er temmeligt lille, har jeg ofte fundet meget vanskeligt at iagttage; ja, ikke sjældent har jeg slet ikke kunnet opdage det, hvad enten det nu har været afbrudt, eller skjult af omliggende Dele.

De inderste Føleres Længde indeholdes noget mere end to Gange (omtrent 2½ Gange) i Totallængden. Skaftet er, skjøndt kølledannet, temmelig tyndt, og udgjør ikke synderligt mere end ½ af den ydre Svøbes Længde; det indbyrdes Længdeforhold af dets tre Led er omtrent 3+1+2; første Led det tyndeste; andet Led i Enden temmelig skraat afskaaret i Retningen ud og bag; tredje Led maadeligt opsvulmet; første Led har et Par Fjerbørster i Enden af den ydre Rand, tredje Led almindelige Børster langs den ydre, Fjerbørster langs den indre Rand. Svøberne ere temmelig tykke ved Roden, deres Ledinddeling meget utydelig; den ydre Svøbe, som overgaaer den indre med omtrent en Trediedeel af sin Længde, bærer endeel grove, baandformige Børster langs den indre Side ved Roden. Det for Hannerne eienommelige Vedhæng (tab. I, fig. 2, a) er stort (omtrent saa langt som Skaftets to sidste Led tilsammen), noget konisk, i Enden bredt afrundet, langs hele den indre Rand tæt beklædt med en overordentlig stor Mængde særdeles fine, lange, bløde Haar.

1) Sjældent og undtagelsesviis har jeg truffet den i Kattegattet, t. Ex. ved Hirsholmen. Et enkelt Exemplar har jeg fra Trondhjemsfjorden. Ogsaa i Oresundet findes den, og er maaskee der endog ligesaa hyppig som *M. flexuosa*.

2) Thompson angiver en Tomme for fuldvoxne Exemplarer.

De yderste Føleres Længde udgjør omtrent ¾ af Totallængden. Skaftets tykke Deel eller Roddele ender med to, temmelig store Torne, den ene fremragende udvendigt ved det bladdannede Vedhængs ydre Rand, den anden heelt indvendigt. Skaftets tre tynde Led forholde sig indbyrdes omtrent som 2+3+3. Det bladdannede Vedhæng er langt (det indeholdes tre Gange i Følerens Længde, omtrent 4½ Gange i Totallængden), og naaer med mere end sin halve Længde frem foran de indre Føleres Skaft; af Form er det langstrakt, meget smalt (den største Brede indeholdes 8 til 9 Gange i Længden), ganske sylformigt tilspidset. Langs begge Sider er det, næsten lige fra Roden, tæt forsynet med lange Fjerbørster, men har derimod ingen yderst i Spidsen. En Mærkelighed ved dette Vedhæng er endelig, at det viser sig ligesom toledet, idet Spidsen ved en Tværfure eller ligesom en Artikulation synes sondret fra Roddelen.

Oinen ere korte (de naae ikke til Enden af de inderste Føleres Skaft) og tillige noget plumpe, idet deres største Gjennemsnit, som falder mod Enden, overgaaer Halvdelen af deres Længde.

Kindbakken, hvis Længde omtrent udgjør en Tolvtedeel af Totallængden, er af noget langstrakt Halvmaaneform, og viser omtrent den sædvanlige Bevæbning. Famleren har lige Længde med Kindbakken, eller er kun hoist ubetydeligt længer end denne (naar man ansætter Kindbakkens Længde til 5 og Famlerens til 5¼ eller 5½, er Forholdet udtrykt med saamegen Noiagtighed, som kan opnaaes). Hvad, der forekommer mig karakteristisk, er det udbuede og paa Midten særdeles stærkt opsvulmede andet Leds betydelige Tykkelse: denne udgjør nemlig mere end Halvdelen af dets Længde, og er fire Gange saa stor som Tykkelsen af det liniedannede tredje Led, medens disse to Leds Længdeforhold omtrent er som 3 til 2. I Enden paa den indre Side viser det tredje Led sig ligesom skeagtigt udhulet.

Første Par Kjæber, som omtrent har Kindbakkens halve Længde, viser intet Paafaldende i Formen.

Andet Kjæbepars Palpe har det sidste Led af en regelmæssig oval Form med større Længde end Brede. De

to mellemste Plader af den indre eller egentlige Kjøbedeel have den indre Rand lige afskaaren.

Første Par Kjøbefødders Længde udgjør ikke syn-
derligt mere end $\frac{1}{2}$ af Total længden, og det er altsaa usæd-
vanligt kort. Kjøbedelens sidste Led er ovalt med større
Længde end Brede.

Andet Par Kjøbefødder (tab. 1, fig. 2, b og b*),
hvis Længde indeholdes omtrent sex Gange i Total længden,
viser omtrent følgende Forhold af Kjøbegrenens fem Led:
 $1+2+2\frac{1}{2}+2+1$, hvortil endnu kommer et Slags Klo, som
kun er ganske lidt kortere end det ovale femte Led, og om-
gives af en stor Mængde lange Borster.

Alle Brystfødderne ere omtrent af lige Længde, og
indeholdes lidt mere end fire Gange i Total længden. De ere
ganske byggede efter samme Plan som hos de to foregaaende
Arter, og stemme tillige saa nær overeens indbyrdes, at en i
det Enkelte gaaende Beskrivelse af dem kan ansees for over-
flødig. Jeg troer det tilstrækkeligt at bemærke, at de ikke,
som Thompson angiver og afbilder, have ti Smaaled i Svo-
ben, men kun syv (tab. 1, fig. 2, c) tilligemed en Klo, om
man ellers vil anerkjende denne sidste, som hos nærværende
Art staaer tilbage for de omgivende Borster i Længde, og kun
lidet overgaaer dem i Tykkelse.

Det for Hannerne eiendommelige, mellem Rodledene
af sjette Fodpar liggende og til Generationen henhørende
Redskab (tab. I, fig. 2, d) synes her paa hver Side at be-
staae af to Halvdele eller adskilte Partier, en ydre og en
indre; denne sidste er langstrakt og smal, i Enden afrundet
og væbnet med fem krumme og lange Borster, som med be-
tydelig Fiinhed synes at forene Styrke. Den ydre Halvdeel
er bredere, mod Enden lidt tilspidset og visende en stor
kredsround Aabning. I det Indre af denne Deel saaes Om-
ridsene af et Redskab, der maaskee kunde være Penis, samt
en stor Mængde paatværs liggende Fibrer, der synes at kunne
tjene til dennes Fremskydelse¹⁾.

¹⁾ Saadanne Fibrer sees ogsaa hos *M. flexuosa*.

Første Par Buglemmer meget smaa, men af en
plump Bygning, tydeligt toledede; første Led kortere end
andet, noget hjertedannet, med syv, forholdsvis meget lange
Fjerborster paa den indre Rand og et Par i Enden; andet
Led konisk eller noget tilspidset, med fem lange Fjerborster
paa den indre Rand.

Andet Par Buglemmer er af Beskaffenhed som første,
kun overgaaer det dette lidt i Længde.

Tredie Par er atter lidt længer end andet og tillige
af noget tyndere Form og med nogle flere Borster; det be-
staaer af to, tæt til hinanden liggende Aarer, af hvilke den
ene er meget kort, omtrent ligesaa bred som lang eller
næsten skivedannet, og kun forsynet med nogle Borster i
Enden.

Fjerde Par afviger ikke mærkeligt fra tredie, hverken
i Størrelse eller Form.

Heller ikke femte Par Buglemmer giver Anledning
til nogen Bemærkning.

Disse Angivelser gjælde Hunnen, men kunne ogsaa,
saavidt de tre første Fodpar angaaer, omtrent anvendes paa
Hannen. Men dennes fjerde Fodpar (tab. I, fig. 2, e) har
en ganske overordentlig Længde (idetmindste lig med Bryst-
føddernes Længde og næsten lig $\frac{1}{2}$ af Total længden), hvilket
beroer paa den indre Aares betydelige Udvikling. Rod-
delen er noget langstrakt-firkantet, og udgjør kun omtrent
 $\frac{1}{2}$ af Fodparrets Længde. Den indre Aare er tynd, linie-
dannet, toledet, dog temmelig utydeligt, med to lange og
stærke Borster i Enden. Leddenes Forhold omtrent 6+2.
Den meget lille ydre Aare stemmer omtrent med Roddelen
i Længde, samt er næsten ligesaa tyk som den indre Aare.
Den synes kun at bestaae af et Led, og er mod Enden
væbnet med syv store Borster. Hannernes femte Fodpar
vender atter tilbage til omtrent sædvanlig Form og Størrelse.

Sjette Par Buglemmer eller det ydre Haleved-
hæng er omtrent $\frac{1}{2}$ længer end det mellemste Halevedhæng,
og i Længde omtrent lig med $\frac{1}{3}$ af Total længden; Roddelen
meget kort; den forholder sig til den ydre Svømmeplade kun

omtrent som 1 til 11, og den ydre Svømmeplade til den indre som 11 til 8 (i Sammenligning med disse kan det mellemste Halevedhæng betegnes med Tallet 9). Den ydre Svømmeplade er ikke blot længer, men ogsaa bredere end den indre; imidlertid er dens Form langstrakt og næsten liniedannet, eller kun svagt aftagende i Brede mod Enden; medens derimod den indre Svømmeplade er langstrakt, konisk eller dolkdannet, ved Roden noget opsvulmet. Denne sidste viser tillige mod Roden en lysere kredsround Plet eller Svulst, som sees lige tydeligt fra Over- og Underfladen (Høreblæren med Hørestenen). Svømmepladerne ere langs begge Rande tæt besatte med lange Fjærbørster.

Mellemste Halevedhæng, hvis Længde indeholdes omtrent syv Gange i Totallængden, har en saa eiendommelig Form, at nærværende Art ene derved tilstrækkeligt adskilles fra de andre her beskrevne Arter: det fremstiller nemlig en langstrakt Triangel, og viser bagtil ikke noget Indsnit, men ender med en lidt afskaaren eller stump Spidse; Triangelens Høide er mere end dobbelt saa stor som Grundlinien (de forholde sig omtrent som 9 til 4); Overfladen kun svagt konkav; Siderandene væbnede hver med tyve Torne, der tiltage lidt i Størrelse nedefter, men tillige staae længere fra hverandre mod Spidsen af Vedhængen. Enderanden eller den afskaarne Spidses Rand bærer fire Torne, af hvilke de to yderste dog ogsaa kunde henregnes til Siderandene, og de to mellemste ere meget smaa.

4. MYSIS CORNUTA KR.

Af denne Art erholdt jeg et Par Exemplarer ved Tromsø, og jeg har senere truffet den, skjøndt ganske enkeltviis, i Mariagerfjord mellem de der forekommende Mysiser; ogsaa fandt jeg, ved at gjenngaae mine Mysiser fra Spitsbergen, et enkelt Exemplar blandt disse, som horer herhid. Den har altsaa en temmelig vid Udbredelse i Norden.

Størrelsen synes neppe at overskride syv Linier.

Med Hensyn til Farven synes det at kunne betragtes som karakteristisk, at Halevedhængene ere forsynede med sex

sorte, næsten kredsrunder, Smaapletter, der danne ligesom en krum Tværlinie, to paa det mellemste Halevedhæng, og een paa hver af de yderste Halevedhængs Aarer nær Roden¹⁾. Derimod har jeg ikke, som hos endeel andre Dyr af denne Familie, fundet straaledannede Pigmentmasser hist og her.

Rygskjoldets Længde indeholdes henimod fire Gange i Totallængden. Det er bagtil stærkt indboiet paa Midten, og lader de tre til fire sidste Brystringe ubedækkede. Fortil er det paa Midten udbuet og afrundet, dog forsynet med et Pandehorn, skjøndt lille og vanskeligt at bemærke.

Øinenes (tab. I, fig. 3 a) Længde indeholdes kun omtrent 12 Gange i Totallængden, og de naae næsten til Enden af de øverste Føleres Skaft, eller dog lidt ud over Enden af disses andet Led. Imidlertid giver deres Plumshed dem Udseende af at være temmelig korte, og deres Tykkelse udgjør $\frac{2}{3}$ af deres Længde. En kort og tyk, ved et Indsnit forneden paa den indre Side frembragt Stilk iagttages. Omtrent den forreste Halvdeel af Øiekuglen, der i ringe Grad synes fladtrykket, indtages af Pigmentmassen.

De øverste Føleres Skaft er af forholdsviis tynd Bygning, og overgaaer lidt en Tiendedeel af Totallængden. Formen ret tydeligt kolddannet, paa Grund af sidste Leds Udvidelse mod Enden. Leddenes Længdeforhold omtrent 4+1+2. Deres Adskillelse svagt betegnet. Det sidste Led bærer adskillige korte Fjærbørster paa den indre Side (tab. I, fig. 3, a). Hos Hannerne fremtræder mellem de to Svøber (analogt med Forholdet hos de alt beskrevne Mysiser) en kegledannet Fremragning af ikke ubetydelig Størrelse, hvilken slet ikke spores hos Hunnerne (tab. I, fig. 3, a¹⁾).

De nederste Føleres (tab. I, fig. 3, b) Skaft synes intet usædvanligt at frembyde; sidste Led er liniedannet. Det bladdannede Vedhæng udmærker sig derimod først ved Korthed, idet det neppe udgjør $\frac{1}{6}$ af Totallængden, og

¹⁾ Paa een Gang sees sædvanligt kun fire Pletter, enten man betragter Halevedhængene fra Ryg- eller Bugfladen, paa Grund af den Maade, hvorpaa Halevedhængene bedække hverandre.

langt fra ikke er dobbelt saa langt som de overste Foleres Skafft, hvorimod det omtrent har Oiets dobbelte Længde. Dernæst viser det en liniedannet Form, men med en hos denne Slægt mindre sædvanlig Brede, idet denne sidste neppe indeholdes fem Gange i Bladets Længde. I Enden er det særdeles skraat afskaaret i Retning indenfra udefter og tilbage, hvorhos er at mærke, at den indre Vinkel viser sig temmelig bredt afrundet, medens den ydre er væbnet med en Torn af mere end almindelig Styrke og Størrelse. Bladets ydre Rand er aldeles nogen, den indre og Enderanden derimod tæt børstevæbnet.

Kindbakken er af omtrent lige Længde med Oiet, men kortere end dens egen Famler, om endog kun i ringe Grad (dog næsten $\frac{1}{3}$). Tandgrene, Børster og Tyggeknude viser den omtrent som hos andre Mysiser. Hvad der kan anføres som Betegnende for Famleren (tab. I, fig. 3, c) er den tydelige Afsætning af det meget lille første Led, Længden af andet Led (det er omtrent otte Gange saa langt som første, fuldt dobbelt saa langt som tredie, tydeligt mere end dobbelt saa langt som bredt), samt den stærke Børstevæbning langs begge Sider af de to sidste Led. Især er det sidste saa stærkt bevæbnet, at det fremstiller ligesom en Børste eller Kradsler, fornemmelig da det tillige er af en mere bred og oval Form, end hos andre nærstaaende Former.

Første Kjæbepar har intet Betegnende.

Hos andet Kjæbepar er Palpens sidste Led af langstrakt, regelmæssigt oval Form.

Andet Par Kjæbefødders Foddeel (tab. I, fig. 3, d, d* og d**) viser omtrent følgende Længdeforhold af Leddene: $3+1+2+2\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+1$. Sidste Led har omvendt Hjerteform, samt omtrent lige Længde og Brede, og er langs Randene væbnet idetmindste med 15 skarpe Saugtorne, der tiltage i Længde fra Roden mod Spidsen, hvor de omtrent naae Ledets dobbelte Længde. Tilsammen danne de ligesom en Vifte. Hos Palpen, der omtrent har lige Længde med Foddelen, er Forholdet mellem Rodpladen og den tynde, leddede Deel, som 4 til 7.

Brystfødderne ere alle af en temmelig stærk og solid Bygning, samt væbnede med Klo.

Første Par Brystfødders Foddeel viser følgende Længdeforhold af Leddene: $3+1+4+3+3+1$. Det næstsidste Led eller Tarsen deles i fem Smaaled (af hvilke det første er det længste, det andet det korteste, de tre følgende indbyrdes omtrent lige lange); det sidste Led er en tydelig Klo (tynd, spids og lidt krum), ligesom hos alle de følgende Fodpar; denne Klo er ikke blot omgivet af Børster ved Roden, men udsender ogsaa nogle Stykker fra sin Midte. Palpen er lidt kortere end Foddelen (de forholde sig omtrent som 12 til 13); Forholdet mellem Rodpladen og Svøben er som 1 til 2.

Andet og tredie Fodpar (tab. I, fig. 3, e), som indbyrdes ere lige lange og af samme Bygning, overgaae det første temmelig betydeligt i Længde (medens dette indeholdes over fem Gange i Totallængden, udgjøre de næsten $\frac{1}{4}$ af denne), hvilket beroer paa Foddelens Tiltagen, da Palpen bliver omtrent uforandret. Leddenes Længdeforhold $3+1\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+5+1$.

De tre sidste Fodpar ere indbyrdes lige lange, kortere end andet og tredie, men kjendeligt længer end første. Bygningen som hos de foregaaende, kun at hos sjette Par Palpens Roddeel bliver liniedannet istedetfor pladedannet (Forhold, som iøvrigt gjentage sig hos alle Mysiser).

Bugfødderne (tab. I, fig. 3, f) frembyde hverken i Størrelse eller i Form nogen mærkelig Afvigelse fra det for Mysiserne regelmæssige Forhold hos Hunnerne. Og hos Hannerne fremtræde, atter ligesom hos Mysiserne i Almindelighed, paa nogle af Parrene to Aarer, den ene med betydelig Længde.

Det mellemste Halevedhæng (tab. I, fig. 3, g), som udgjør ubetydeligt mere end $\frac{1}{4}$ af Totallængden og omtrent har $\frac{2}{3}$ af Sidevedhængenes Længde, nærmer sig særdeles meget til den hos *Mysis flexuosa* beskrevne Form, fra hvilken den især kun adskiller sig ved et meget ringere Antal og altsaa videre stillede Sidetorne: femten Par. Ligesom hos den nævnte Art er Pladens Ryglade dybt udhulet efter Længden,

og den bageste Rand har et dybt (omtrent $\frac{1}{2}$ af Pladen indtagende), skarptvinklet Indsnit, hvis konvekse Siderande gradeviis bagtil skride ud fra hinanden. Tornene paa disse Rande ere særdeles smaa.

De yderste Halevedhængs ydre Aare har en langstrakt og smal, i Enden afrundet Form; Længden overstiger Bredden mere end sex Gange. Den indre Aare, hvis Længde omtrent stemmer med det mellemste Halevedhæng, og udgjør $\frac{2}{3}$ af den ydre Aares Længde, nærmer sig temmelig meget til denne sidstes Form, idet Pladen ikke er synderligt stærkt tilspidset mod Enden, og ikke meget stærkt udvidet mod Roden. Høreblæren er stor og tydelig.

5. MYSIS LATITANS KR.

Denne Art har jeg fundet mere enkeltviis blandet mellem *Mysis oculata* Fabr. (mellem tre til firehundrede Exemplarer af denne sidste, 30—40 af førstnævnte), hvilken den staaer saa nær, at det ikke før meget seent er lykkedes mig sikkert at adskille den som egen Art¹⁾. Naar man imidlertid først rigtigt har faaet Oiet aabnet for det disse to Arter Betegnende, kan man i Almindelighed skjelne dem uden nærmere Undersøgelse blot efter Habitus, idet nærværende Art har Formen lidt tyndere og siirligere; ligesom ogsaa Omridsene vise større Skarphed og Bestemthed, upaatvivleligt som Følge af Bedækningens større Haardhed (maaskee rettere udtrykt: mindre Blødhed), hvilken vel atter hidrører fra en lidt rigeligere Kalkafsætning.

Ogsaa Farven er af et renere og lysere Gulbruunt (medens den hos *M. oculata* falder mere i det Graalige), hvorhos endvidere kan mærkes, at de sorte Stjerner paa Bagkroppen og mellemste Halevedhæng blive mindre, tildeels endog ganske utydelige.

¹⁾ Alle Exemplarerne maatte, ifølge Forholdet af deres overste Følere og deres Bugfodder, ansees for Hunner, men da de tillige uden Undtagelse manglede den Hunnerne eiendommelige Brystsæk, kunne de kun antages for endnu ikke fuldvoxne Unger, og Arten kan folgelig supponeres at maatte naae en betydeligere Størrelse.

Rygskjoldet lader de to sidste Brystringe ganske ubedækkede paa Rygfladen, og dets Pandehorn er ikke andet end en Udboining af den forreste Rand, der danner en Vinkel, som er lidt større end en ret.

Oiet, som er kort og tykt pæredannet, og næsten uden Stilk, naaer blot lidt frem foran Enden af det første Led af de øverste Føleres Skaft. Dets største Tykkelse er større end Halvdelen af dets Længde, men dog ikke fuldt lig $\frac{2}{3}$ af denne. Den med Pigment forsynede Deel indtager ikke ganske Halvdelen af Længden.

De øverste Følere ere af lidt spædere Bygning end hos *M. oculata*, men have iøvrigt ikke noget Betegnende. Forholdet af Skaftets Led har jeg fundet omtrent 4+1+2.

Derimod frembyde de nederste Følere (tab. 1, fig. 4, a), og især disses bladdannede Vedhæng, ligesaa sikkert som letopfattelige Skjelnemærker mellem nærværende Art og *M. oculata*. Først er Formen i det Hele taget spædere. Dernæst er Skaftet kortere saavel i Sammenligning med Totallængden (det indeholdes ti Gange i denne) som med det bladdannede Vedhæng (det har paa det Nærmeste dettes halve Længde). Dets tredie Led viser intet Spor til Torn i Enden af den ydre Rand, og sidste Led har dobbelt saa stor Længde som Brede. Det bladdannede Vedhæng er mere end dobbelt saa langt som Skaftet og som de øverste Føleres Skaft, udgjør mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden, rager med næsten $\frac{2}{3}$ af sin Længde frem foran Enden af Skaftets sidste Led, har en meget langstrakt og smal Form (fuldkomment syv Gange saa lang som bred), som med Føie kan kaldes syldannet, og ender med en Torn, samt er langs begge Rande rigeligt beklædt med Fjerbørster (paa den ydre Rand dog neppe lige til Roden; tab. I, fig. 4, a' viser Spidsen).

Overlæben har Form af et omvendt-hjertedannet Skjold af omtrent lige stor Længde og Brede, hvis forreste spidse Ende lægger sig ind mellem de nederste Føleres Rod. Paa hver Side mod den bageste Ende viser sig en lille fremragende Flig. Den bageste Rand er halvmaaneagtigt udboiet,

væbnet med meget smaa Borster, som mod Midten tiltage noget i Længde, og derved ligesom danne en Fremragning.

Kindbakken afviger neppe i noget Væsentligt fra Slægtens regelmæssige Form. Længden af dens Palpe indeholdes ti Gange i Totallængden, og stemmer med Længden af Skaftet hos de øverste og nederste Følere. Forholdet af dens tre Led er: $3+20+12$.

Kjæberne stemme saa aldeles overeens med den hos *M. oculata* iagttagne Form, at jeg ikke er istand til at udhæve noget for dem Eiendommeligt.

Første Par Kjæbefodder, hvis Længde indeholdes omtrent syv Gange i Totallængden, viser, hvad Foddelen angaaer, den samme komplicerede Bygning som hos *M. oculata*. Dens sidste Led har større Brede end Længde. Forholdet mellem Fod og Palpe er som 7 til 10, eller Palpen er omtrent $\frac{1}{3}$ længere end Foden. Palpens Roddeel forholder sig til Aaren som 3 til 7. Svøben har omtrent lige Længde med Palpens Roddeel.

Andet Par Kjæbefodder indeholdes neppe sex Gange i Totallængden. Forholdet mellem Foden og Palpen er omtrent som 11 til 12, eller første er næsten ligesaa lang som sidste. Længdeforholdet af Fodens Led kan ansættes til: $4+2+5+5+4+2$. Forholdet mellem Palpens Roddeel og dens Aare er som een til to.

Brystfodderne have Slægtens almindelige Form og Forhold, og Fodens sidste Led deler sig i sex Smaaled, af hvilke det sidste i Enden er bredt afstumpet og børstevæbnet. Hos de to første Par er Forholdet mellem Fod og Palpe omtrent som 16 til 11, og Længdeforholdet af Fodens fem Led kan udtrykkes ved Tallene $3+3+9+9+9$. Forholdet mellem Palpens Roddeel og dens Aare omtrent som 4 til 7. Hos tredje Fodpar har jeg fundet Forholdet mellem Fod og Palpe som 17 til 12, Fodledenes Længdeforhold $4+4+8+8+10$; Forholdet mellem Palpens Roddeel og Aare som 4 til 7. Forholdet mellem Fod og Palpe hos fjerde Par som 18 til 13, Fodledenes $4+4+10+8+10$; Forholdet hos Palpen 5 til 8. Hos femte Fodpar var Forholdet mellem

Fod og Palpe som 18 $\frac{1}{2}$ til 14, mellem Fodledene $6+3+10+8+10$ og mellem Palpens Roddeel og Aare som 5 til 9. Hos sjette Fodpar endelig forholdt Foden sig til Palpen som 18 $\frac{1}{2}$ til 13; Fodledenes Længdeforhold var ligesom hos femte Fodpar, og Forholdet mellem Palpens Roddeel og Aare som 5 til 8.

Naar Bagkroppen hos denne Art sammenlignes med samme Deel hos *M. oculata*, vil man bemærke, at den adskiller sig ved spædere Form, ved større Længde af sjette Ring og (naar den betragtes ovenfra) ved en lille Torn eller tilspidset Flig, som fremtræder paa hver Side af femte og sjette Rings bageste Rand fornedet.

Bagkroppens Fodder vise omtrent det samme Forhold med Hensyn til Form og Størrelse, som hos *Mysis*-Slægtens Hunner i Almindelighed, og give saaledes ingen Anledning til nærmere Beskrivelse (tab. I, fig. 3, f).

Det mellemste Halevedhæng (tab. I, fig. 4, b), som, naar det er fuldstændigt¹⁾, indeholdes næsten 5 $\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, og hvis største Brede indeholdes tre Gange i dets egen Længde, viser ingen Udhuling efter Rygfladens Længde. Skjondt det ikke ganske savner de to sorte Pletter, der findes paa samme Deel hos *M. oculata*, saa ere de dog meget mindre, meget svagere farvede og anbragte nærmere Pladens Rod. Indsnittet i Pladens bageste Rand indtager omtrent $\frac{1}{4}$ af dens Længde, og er meget tydeligt vinkeldannet med regelmæssigt fra hinanden vigende Been, om Toppunktet end er lidt afrundet. Langs hver af Pladens Siderande har jeg talt omtrent 24 Torne, der ere jævnt fordelte lige fra Roden. Indsnittets Rande ere, som sædvanligt, væbnede med mindre Torne.

¹⁾ Hos det ikke ringe Antal Exemplarer, jeg har havt til min Raadighed, vare Halevedhængets Spidser næsten stedse i større eller mindre Grad mutilerede, og viste Spor til et Slags Regeneration, hvorved den oprindelige Form var mere eller mindre forandret. Dette Forhold finder dels sin Forklaring i en større Sprødhed af Integumenterne (begrundet i en stærkere Kalkafsætning), men kunde maaskee tildeels staae i Forbindelse med visse Eiendommeligheder i Levemaaden.

De ydre Halevedhængs Forhold ere ene tilstrækkelige til at adskille nærværende Art fra *M. oculata*. Røddelen er meget kort, og mere end dobbelt saa bred som lang; dens Længdeforhold til den ydre Aare omtrent som 1 til 13; dens ydre Rand er udtaget til en tydelig Torn, hvilken hos *M. oculata* ganske savnes.

Den ydre Aare er af en meget smal, liniedannet Form, omtrent ni Gange saa lang som bred, i Enden næsten afstumpet, eller dog bredt og fladt afrundet. Dens Rande bære lange Fjerborster. Den indre Aare har omtrent $\frac{7}{8}$ af den ydres Længde, er omtrent fem Gange saa lang som bred, jævnt tilspidset, væbnet med Fjerborster, samt desuden paa den indre Rand mod Roden med en halv Snees store og meget tydelige Torne, og med mindre tydelig Horeblære.

6. MYSIS ARCTICA KR.

I et i det kongl. naturhistoriske Museum henstaaende Glas, som indeholdt flere hundrede Exemplarer af *Mysis oculata*, nedsendte fra Grønland, fandt jeg, da jeg engang besluttede mig til at opoffre nogle Dage paa at undersøge bemeldte Glasses Indhold Stykke for Stykke med Lupe og Mikroskop, foruden endeel Individuer af *Mysis latitans*, et eneste Exemplar af nærværende prægtige Dyr, en Hun med Brystsækken fuld af Unger. Kun den Omstændighed, at det indtog Glassets Bund og aldeles bedækkedes af de overliggende almindelige Mysiser, havde hidtil unddraget en saa udmærket Form fra min Opmærksomhed.

Størrelsen af Exemplaret udgjorde omtrent en Tomme.

Farven var lyst leverbrun, noget ureen og skjoldet, men ganske uden Spor af de sorte Stjerner, der sædvanligt pryde Mysiserne.

Rygskjoldet, hvis Længde fra Spidsen af Pandehornet til Midten af den bageste Rand udgjør lidt mere end $\frac{1}{3}$ af Total længden og lidt mere end Halvdelen af Bagkroppen, har vel den bageste Rand udskaaen eller halvmaaneagtigt indboiet paa Rygfladen, men bedækker ikke desto mindre alle Brystringe lige til forreste Rand af Bagkroppens

første Ring. Og dets Sideflige strække sig endog udover denne Ring næsten til dens bageste Rand. Hvad der fremdeles udmærker Rygskjoldet, er, at det ved en usædvanlig tydelig og dyb Tværfure er deelt i en forreste og en bageste Deel, eller at omtrent dets forreste Trediedeel, som bedækker Oinenes og Følernes Rod, samt nogle af de forreste Munddele, danner ligesom et Slags Hovedskjold. Endvidere er det forsynet med meget tydeligt og bestemt fremtrædende, skjønt kort, Pandehorn¹⁾, hvilket udgaaer fra en halvmaanedannet Udboining af Rygskjoldets forreste Rand, naaer frem næsten i Linie med Oinenes forreste Ende og ligesom fortsættes ved en svag Kam langs en Deel af Rygskjoldets Medianlinie (tab. I, fig. 5, a). Dette Horn er lidt opadrettet og ved Roden noget fladtrykket, men ender meget fiint tilspidset. Bag de nederste Følernes Rod danner Rygskjoldets forreste Rand paa hver Side en meget dyb og skarpvinklet Indboining (for at tilstede de nederste Følere en friere Sidebevægelse?), hvorved paa hver Side frembringes en stor nederste Lap af tilspidset Tungeform. Rygskjoldets nederste Rand har paa hver Side to flade Indboininger, en forreste mindre og en bageste større.

Oinene, som ere temmelig korte (de indeholdes omtrent fjorten Gange i Total længden, og naae neppe frem foran det første Led af de overste Følernes Skaft), udmærke sig ved flere Særegenheder. Først have de et rødbrunt eller gulbrunt Pigment istedetfor et sort; dernæst ere de meget fladtrykkede, saa at Oiekuglens Brede er omtrent eller næsten dobbelt saa stor som lens Hoide. Oiekuglen lader sig endvidere her let adskille fra den tynde Stilk: dens Brede forholder sig til dens egen Længde som 7 til $5\frac{1}{2}$ og til Oiets Længde som 7 til 9; ovenpaa er den flad, og Pigmentet indtager der kun en indskrænket Strækning af den; nedenunder er den konvex og ganske optagen af Pigmentet.

¹⁾ Dets Længde indeholdes omtrent fjorten Gange i Rygskjoldets Længde.

De overste Føleres Længde i Forhold til Total-længden kan ikke bestemmes, da Svøberne vare beskadigede. Skaftet (tab. I, fig. 5, b) er temmelig kort (det indeholdes omtrent ni Gange i Total-længden), af plump, kollo-dannet Form. Første Led, hvis Længde er lig med de to følgende tilsammen, har sin overste Flade meget dybt udhulet, for at optage Oiets konvexe Underflade. Det meget lille andet Led (det forholder sig til første som 2 til 7, til tredje som 2 til 5) er ligesom skaalformigt udvidet, og danner et Slags Krands om Roden af det plumpe, tredje Led, hvis Tykkelse næsten er ligesaa stor som Længden (de forholde sig som 4 til 5). Dette sidste Led udsender en Dusk lange Fjærbørster fra Enden af den nederste Rand. Den ydre Svøbe deler sig tydeligt i en tyk Roddele og en tyndere Snært, og den første har en særdeles tæt og rigelig Børstevæbning paa den nederste Side.

De nederste Føleres Skaft viser en usædvanligt tydelig Ledinddeling, og staaer ikke meget tilbage for det bladdannede Vedhæng i Længde (med omtrent en Femtedeel). En temmelig stor og stærk Torn udgaaer fra Enden af dets andet Led paa den ydre Side af det bladdannede Vedhængs Rod. Dets to sidste Led ere begge noget kollo-dannede eller udvidede mod Enden; det femte, som er lidt kortere end fjerde, og omtrent naaer til Midten af det bladdannede Vedhæng og kun omtrent til Enden af de overste Føleres Skafts andet Led, udmærker sig ved Plumphed og ved en Dusk Børster i Enden af den ydre Rand. Det bladdannede Vedhæng, som udgjør omtrent $\frac{1}{6}$ af Total-længden, og hvis største Brede indeholdes lidt mere end fire Gange i Længden, har den indre Rand noget udbuet, Enderanden temmelig bredt og næsten lige afskaaren med en Torn paa den ydre Hjørne (tab. I, fig. 1, c), og er tæt børsteklædt paa den indre Side og i Enden, hvorimod den ydre Rand er aldeles nogen.

Kindbakken, hvis Længde indeholdes elleve til tolv Gange i Total-længden, og som er af Halvmaaneform, har de to sædvanlige tandbærende Grene, hver med fem større

Tænder, og mellem disse og den lille, stærkt fremragende, triangulære Tyggeknude syv eller otte plumpe, krummede, med meget smaa Torne væbnede Børster. Famleren er omtrent en halv Gang saa lang som Kindbakken; Forholdet mellem dens tre Led: $1+10+7$. Det lille første Led har ikke andet Leds halve Brede, men er meget tydeligt afsat og begrændset. Andet Led udvider sig strax ved Roden paa den indre Side næsten uformeligt, eller danner ligesom en Pukkel, og aftager derpaa gradeviis i Brede indtil Enden.

Første Kjæbepar viser intet Betegnende i Formen.

Hos andet Kjæbepar er den overste eller forreste af de fire Smaaplader, som danne den egentlige Kjæbedeel, særdeles kort, idet den kun naaer til Enden af Famlerens første Led (maaskee en tilfældig Mutilation?). Famlerens andet Led er temmelig regelmæssigt firkantet, i Enden lige og bredt afskaaret, omtrent af samme Længde og Brede¹⁾. Overlæben er omvendt hjertedannet, bagtil noget utydeligt fireffiget; de to mellemste Flige ere stærkere fremragende og have Randen børstevæbnet.

Første Par Kjæbefodder, hvis Længde indeholdes sex Gange eller lidt mere i Total-længden²⁾, er af den for Mysiserne sædvanlige plumpe og komplicerede Form. Leddenes Længdeforhold i Fodgrenen lader sig meget vanskeligt bestemme, men kan omtrent udtrykkes saaledes: $6+3+1\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+4+2\frac{1}{2}+2$. Børstevæbningen er saa rigelig, at den tildeels skjuler Leddenes Form. Forholdet mellem Fod og Palpe er som 20 til 26, mellem Palpens Roddele og dens Aare som 8 til 18. Aaren bestaaer mindst af 20 Smaaled. Svøben, der gaaske har Gjællestruktur, og upaatvivleligt er Respirationsorgan, er af meget langstrakt, i Enden tilspidset, Bladform, lidt mere end tre Gange saa lang som bred. Dens Længde forholder sig til Palpen som 1 til 2, til Foden som 2 til 3.

¹⁾ Alle de enkelte Munddele har jeg fundet rundeligt belækkede med de stilkede Eggchylstre af et igleagtigt Dyr.

²⁾ Dette gjælder Fodgrenen: Palpen er ikke synderligt længer.

Andet Par Kjøbefodder har næsten dobbelt saa stor Længde som første Par, og er af en langstrakt og tynd, men ingenlunde svag Form. Forholdet af Fodens Led er omtrent: $3+4+4+6+11+8+3$. Sidste Led, som har en oval, noget skedannet Form, udmærker sig ved sin overordentligt rige, til alle Sider udstaaende Borstevævning, der giver det Udseende af en Kost eller Strigle. Forholdet mellem Fod og Palpe er som 37 til 30, mellem Palpens Roddeel og Aare som 8 til 22. En tydelig, ja endog temmelig stærkt udviklet Svøbe er tilstede (den forholder sig i Længde til Palpen som 1 til 3). Den har Bladform, men ender bredt afrundet, viser ikke Gjællestruktur, og er i Randen borstevævet.

Brystfodderne, som kun vise ringe Længdeforskjel (de voxe imidlertid svagt indtil det fjerde inklusive, og sjette er det korteste), kunne siges omtrent at indeholdes tre Gange i Totallængden. Alle Fodderne have en meget spæd eller svag Bygning, dog gjælder dette i endnu høiere Grad de bageste end de forreste (tab. I, fig. 5, d og d'). Hvad der udmærker dem, er, at det sidste Led, skjøndt deelt i et Antal Smaaled (sex eller syv), dog ender med en tydelig, men kun svagt bøiet Klo, som bærer et Borsteknippe paa Spidsen¹⁾; at de foran Kloen gaaende Smaaled voxe i Længde fra Roden, saa at det sidste faaer en anseelig Længde (det er ligesaa langt som de to foregaaende Smaaled tilsammen, og oftest dobbelt saa langt som Kloen); samt at alle Fodparrenes tredie og fjerde Led ere besatte med en Mængde lange og bløde Haar, medens det femte eller sidste Led bærer en Mængde Borsteknipper²⁾. Første Par viser omtrent følgende Længdeforhold af Fodens Led; $2+2+9+14+13$. Forholdet mellem Fod og Palpe kan ansættes som 40 til 35, mellem Palpens

1) Dette trænger dog til nærmere Forklaring. Kloens ovenomtalte Borsteknippe bestaar af to Borster og en Torn, hvilken sidste, skjøndt bestemt afsat fra den foregaaende Deel af Leddet, udgaaer ligesom en Fortsættelse af dette. Eller med andre Ord: Kloen er bestemt toledet.

2) Et Knippe for hvert af de smaa Led. Borsterne ere Saugborster.

Roddeel og dens Aare som 8 til 27. I Aaren tælles, ligesom hos de følgende Fodpar, en Snees Led. Andet og tredie Fodpar ere vel ganske ubetydeligt længer end første, men stemme saa nær med dette i Form og Forhold, at det bliver overflødigt nærmere at omtale dem. Hos fjerde Pars Fod var Leddenes Længdeforhold omtrent $2+2+9+15+15$. Forholdet mellem Fod og Palpe som 43 til 34, mellem Palpens Rod og Aare som 8 til 26. Hos femte Par var Leddenes Forhold i Foden $2+2+9+14+15$; Forholdet mellem Fod og Palpe som 42 til 33, mellem Palpens Roddeel og Aare som 8 til 25. Endelig hos det næsten traaddannede sjette Par fandt jeg Leddenes Forhold i Foden $3+2+7\frac{1}{2}+13+12$, Forholdet mellem Fod og Palpe som 38 til 30, og mellem Palpens Roddeel (som er liniedannet) og Aaren som 8 til 22.

Om Bagkroppen finder jeg ikke videre at bemærke, end at dens sjette Ring har en temmelig betydelig Længde, fuldt dobbelt saa stor som femte Ring, og at dens bageste Hjørner paa Bugfladen ere uddragne til en, vistnok lille, men dog tydelig Torn.

Første Par Bugfodder, hvis Længde indeholdes 25 Gange i Totallængden, bestaar af et næsten rudimentært Rodled og en mere end tre Gange saa lang Aare, af langstrakt-oval Form, og vævnet med omtrent sexten lange Svømmeborster langs den ydre Rand.

Andet Par Bugfodder, som er lidt længer end første, har Rodledet tydeligere udviklet, i Enden udvidet, og Aaren af Linieform. Hos det lidt længere tredie Par ere begge disse Egenskaber endnu stærkere udviklede. Og hos de to følgende, gradeviis vøxende Bugfodder, bliver Aaren syl-dannet og langs begge Rande vævnet med Fjerborster.

Det mellemste Halevedhæng (tab. I, fig. 5, e) er af langstrakt Form, (dets største Brede fortil udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af Længden), bagtil meget smallere og ligesom lidt indknebet, langs Sideranden vævnet med en Snees Tornepar, (eller, naar alle de smaa mellem de større anbragte medregnes, nogle flere), med et Indsnit i den bageste Rand, som er dybt (dets Længde udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Pladens

Længde) men smalt, (saa at dets Tornevæbning næsten modes i Midten), med temmelig parallelle Rande og paa Bunden eller fortil bredt afrundet.

De yderste Halevedhængs Længde udgjør næsten $\frac{1}{4}$ af Totallængden; den indre Aare rager kun meget lidt frem bag Spidsen af det mellemste Halevedhæng, og har den sædvanlige smalle, noget tilspidsede Form; Horesækken er forholdsvis temmelig lille, men dog tydelig. Den ydre Aare overgaaer den indre temmelig betydeligt i Længde, idet deres Forhold næsten er som 3 til 4; dens Længde er omtrent 5 til 6 Gange saa stor som Breden; Form og Forhold iøvrigt det sædvanlige.

De talrige i Bugsækken indesluttede Embryoner (over en Snees Stykker) havde en ret anseelig Størrelse (alle omtrent to Linier) og vare fuldt udviklede (tab. I, fig. 5, f). Det vil sige: alle hos det voxne Dyr forekommende Lemmer kunde let eftervises, Oine, øverste Folere med to lange Svøber, nederste Folere med Svøbe og Vedhang, Kindbakke med tydeligt treleddet Palpe, Kjæbefodder, Brystfodder og Bugfodder i det regelmæssige Tal o. s. v. Hvad der adskilte dette Embryo fra det fuldbaarne Embryo til Ex. af *Mysis flexuosa*, var en langt foran Oinene udstrakt tyk, lidt opadboiet, i Enden bredt afrundet Cylinder (Antydning af det senere Pandehorn?), Længden af Folernes Svøber, der omtrent stemmer med Totallængden, og de ligeledes meget lange Brystfodder, af hvilke de bageste naae Halevedhængene med deres Spidser.

DIAGNOSER AF DE OVENBESKREVNE ARTER.

1. *Mysis flexuosa* Müll.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis quartam ferme æquans partem longitudinis animalis, duplamque pedunculi antennarum superiorum superans longitudinem, triplamque oculi; septies et ultra longior quam latior, apice suboblique truncato, aculeo prædito anguli exterioris, margine exteriori

nuda. Rostrum frontale perbreve, depresso-laminare, apice obtuse rotundato. Palpus mandibulæ tantillum modo mandibula ipsa longior, ultimo articulo apice haud hamato. Palpus maxillæ posterioris articulo ultimo ovali, multo longiori quam latiore. Lamina caudalis intermedia sextam ferme longitudinis animalis partem æquans, longitudinaliter profunde excavata, 28^{is} ferme marginum lateralium armata aculeis, postice incisura prædita profunda, acutangulata, lateribus convexis sensim divergentibus.

2. *Mysis oculata* Fabr.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis quintam vix æquans longitudinis animalis partem, nec duplam pedunculi antennarum superiorum attingens longitudinem (duplam vero oculi); quinq; ferme longior quam latior, apice acuminato-rotundato, inermi, margine exteriori setosa. Rostrum frontale fere evanidum. Palpus mandibulæ dimidia ferme parte ipsa mandibula longior, ultimo articulo apice hamato. Palpus maxillæ posterioris articulo ultimo latiori quam longiori. Lamina caudalis intermedia sextam ferme longitudinis animalis partem æquans, longitudinaliter parum supra excavata, 32^{is} ferme marginum lateralium armata aculeis, postice incisura prædita profunda antierius, obtuse rotundata, lateribus subrectis, subparallelis.

3. *Mysis vulgaris* Thomps.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis quintam longitudinis animalis partem distincte superans, pedunculo antennarum superiorum ter fere longior, oculo plus ter longior, octies et ultra longior quam latior, subulata, apice inermi, margine exteriori setosa. Rostrum frontale prorsus sapius evanescens. Palpus mandibulæ longitudine mandibulam ipsam vix superans, ultimo articulo recto. Palpus maxillæ posterioris articulo ultimo ovali, longiori quam latiori. Lamina caudalis intermedia septimam ferme longitudinis animalis partem æquans, elongato-triangularis, apice præciso non vero emarginato, parum supra excavata, vicenis marginum lateralium armata aculeis.

4. *Mysis cornuta* Kr.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis sextam longitudinis animalis partem vix æquans, pedunculo antennarum superiorum haud duplo longior, oculo duplo ferme longior, vix quinquies longior quam latior, linearis, apice obliquissime truncato, aculeo armata anguli exterioris forti, margine exteriori nuda. Rostrum frontale bene distinctum, acutum. Palpus mandibulæ longitudine mandibulam ipsam tantillum modo superans, ultimo articulo crasso recto aculeis setisque dense obtecto. Palpus maxillæ posterioris articulo ultimo ovali, longiori quam latiori. Lamina caudalis intermedia septimam longitudinis animalis partem parum superans, vix ter longior quam latior, profundius per dorsi longitudinem excavata, 15^{is} marginum lateralium armata aculeis, postice profunde (per quartam fere longitudinis laminae partem) excisa et acutangulata, ut margines incisura convexi postice sensim divergant.

5. *Mysis latitans* Kr.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis quintam longitudinis animalis partem superans, pedunculo antennarum superiorum et inferiorum oculoque plus duplo longior, septies longior quam latior, apice subulato, aculeato, margine exteriori setosa. Rostrum frontale evanidum. Palpus mandibulæ dimidia fere parte mandibula ipsa longior, ultimo articulo apice subhamato. Palpus maxillæ posterioris articulo ultimo sublatoque quam longiore (v. eadem longitudine ac latitudine). Lamina caudalis intermedia sexta longitudinis animalis parte subbrevior, supra longitudinaliter non excavata, 24^{is} ferme marginum lateralium armata aculeis, postice incisura profunda, distincte angulata.

Mysis arctica Kr.¹⁾

Pedunculus antennarum superiorum crassissimus, articulis discretis, secundo dilatato patelliformi. Appendix antennarum inferiorum foliiformis sextam ferme

¹⁾ An potius novum genus?

æquans longitudinis animalis partem, pedunculo quinta parte modo longior, oculis plus duplo longior, quater ferme longior quam latior, apice truncato aculeo anguli exterioris, margine exteriori nuda. Rostrum frontale breve sed bene perspicuum, acuminatum. Oculi breves, pedunculo gracili, globulo valde depresso, fuscis. Scutum dorsale magnum omnes thoracis annulos postice tegens, ad latera etiam superans, medio tamen margine postico profunde concavo. Flagellum pedum maxillarium anteriorum foliiforme, structura branchiali (vel branchiam quasi efficiens?). Pedes thoracici elongati, gracillimi, fere filiformes. Lamina caudalis intermedia sextam longitudinis animalis partem superans, quater longior quam latior, 20^{is} ferme marginum lateralium armata aculeis, postice per quintam ferme longitudinis laminae partem excisa, incisura angusta, non angulata, antice rotundata.

7. *Mysis inermis* Rathke¹⁾.

Appendix antennarum inferiorum foliiformis septimam fere æquans partem longitudinis animalis, duplam pedunculi antennarum superiorum haud attingens longitudinem sed tripplam oculi, ter fere longior quam latior, apice peroblique truncato, aculeo prædito anguli exterioris, margine exteriori nuda. Rostrum frontale omnino nullum. Palpus mandibulæ... Palpus maxillæ posterioris... Lamina caudalis intermedia septimam ferme longitudinis animalis partem æquans, supra longitudinaliter parum excavata, 16^{is} ferme marginum lateralium armata aculeis, postice incisura prædita profunda antice valde angusta.

¹⁾ Denne af H. Rathke i hans »Beiträge zur Fauna Norwegens« S. 20 opstillede og beskrevne Art har jeg saavel truffet paa den norske Kyst indtil Tromsø (skjondt kun sparsomt), som ogsaa paa Jyllands Østkyst mellem andre *Mysis*-Arter, og den maa altsaa optages i vor Fauna. Jeg har maattet lade mig noie med at give en ikke ganske fuldstændig Diagnose og Udmaaling af den, da jeg for Tiden savner ret gode Exemplarer til dens fuldstændigere Undersøgelse.

CONSPECTUS SPECIERUM.

Lamina caudalis intermedia	postice incisa; margo app. folli- formis ant. inf. exterior	nuda; rostrum	distinctum; oculi	nigri <i>M. cornuta</i>
				fulvi <i>M. arctica</i>
				evanescens; la- mina aculeis mar- ginalibus
postice non incisa	setosa; appendicis forma	elongato-ovata <i>M. oculata</i>	subulata <i>M. latitans</i>	
		<i>M. vulgaris</i>		

Som Tilgift til de ovenbeskrevne nordiske Mysisarter lader jeg følge nogle nærstående, mest exotiske Former, der synes mig ikke at mangle videnskabelig Interesse.

CYNTHIA INERMIS KR.

Da denne Slægt endnu maa ansees som meget lidt bekjendt, troer jeg intet overflodigt Arbejde at foretage, ved at foie en ny Art til de to, som forud ere optagne i Systemet. Vel er jeg i min Undersøgelse indskrænket til to, og disse noget mutilerede, Exemplarer, men desuagtet vil Arten kunne fastsættes med Sikkerhed, og Slægtens Karakteristik i flere Punkter forøges¹⁾. Jeg har fanget det beskrevne Dyr i det aabne Atlanterhav, det ene Exemplar paa omtrent 47° nordlig Brede, det andet paa 14°.

Længden fra Midten af Panderanden til Spidsen af mellemste Halevedhæng var kun fire Linier.

¹⁾ Den Thompsonske Art (*C. Thompsonii* M. Edw.) støtter sig kun paa et eneste Exemplar, en Haar, og saavidt jeg kan skjonne, har Milne Edwards heller ikke kunnet begrunde sin *C. armata* med et rigere Materiale. Dana har mellem sin Reises rige Udbytte ingen *Cynthia*.

Farven hvidgul, i det brunnlige, med to temmelig store, kredsrunde, sorte Pletter paa hver Side af de to sidste Brystringe og de sex Haleringe, den ene ovenover den anden. Ogsaa findes sort Pigmentmasse afsat hist og her i Legemets forskellige Dele, dog under uregelmæssige Former og i saa ringe Mængde, at den først ved stærkere Forstørrelse iagttages. Formen som hos en *Mysis*, kun Buglemmernes Størrelse paafaldende.

Rygskjoldet, hvis Længde omtrent udgjør $\frac{1}{3}$ af Total-længden, er forsynet med et lille og særdeles fint Pande-horn, og har den bageste Rand paa Midten saa dybt indboiet, at idetmindste de to sidste Brystringe savne Bedækning paa Rygfladen.

De øverste Føleres Forhold til Totallængden kan ikke bestemmes, da Svøberne vare afbrudte. Skaftet (tab. II, fig. 6, a) er stort og plump (dets Længde udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden). Leddenes Længdeforhold 3+1+3. Det første paa den ydre Side indboiet, i Enden udvidet, for ligesom at rette sig efter Oiets Form. Det andet af større Brede end Længde. Det tredje, langstrakt-firkantede udsender i Enden paa den indre Side en Spids eller konisk Forlængelse, og er paa hele den indre Side nedefter tæt bedækket med et Lag af uendeligt fine Haar. Efter de afbrudte Stumper at skjonne er den indre Svøbe lidt tykkere end den ydre; begge deelte i korte Led.

De nederste Føleres (tab. II, fig. 6, b) Svøbe afbrudt. Skaftet fireleddet (Rodleddet medregnet); Leddenes Længdeforhold 2+1+2+1. Tredie Led langt og linedannet; fjerde Led udvidet mod Enden, noget bægerdannet, dog uregelmæssigt. Det bladdannede Vedhæng naaer ingenlunde til Enden af de øverste Føleres Skafts tredie Led, men dog udover Midten af dette Led; dets Form er smal og langstrakt med den indre Rand udbuet, i Enden afrundet med en Torn paa det yderste Hjørne. Den ydre Rand nogen, den indre og Enden tæt forsynet med Fjerborster.

Oiet temmelig kort, da dets Længde indeholdes omtrent tretten Gange i Totallængden, og det ikke ganske naaer til

Enden af de overste Foleres Skaffs første Led; derimod meget tykt, næsten lige saa bredt som langt, med særdeles kort, tynd (altsaa tydeligt afsat) Stilk. Oieæblet udfyldes næsten ganske af Pigmentmassen (tab. II, fig. 6, a).

Kindbakken (tab. II, fig. 6, c) har en ikke ubetydelig Størrelse, og er, ligesom hos Slægten Mysis, forsynet med en endnu meget større Palpe (Kindbakkens Længde forholder sig til Palpens som 2 til 3). Kindbakkens forreste-inderste Hjørne udsender to stærke Hornspidser, af hvilke den ene deler sig i fire Smaatænder; og lidt længer tilbage vise sig tre (maaskee flere) stærke, simple Torne (uden Borster eller Sidetorne), og atter bag disse fremtræder en hornfarvet Tyggeknude. Palpen treleddet. Leddenes Forhold $1+12+8$. Andet Led meget tykt, pølsedannet, paa den indre Side med fire vidtspredte Borster. Tredie Led er tyndt, af lige Tykkelse i næsten hele Længden, i Enden lidt tilspidset og svagt indbøiet; paa den ydre Side først (∴ nærmest Roden) væbnet med fem eller flere temmelig lange tætstillede Saugborster, dernæst med ni temmelig vidtstillede smaa Torne, hvilke i Enden ere ligesom kostedannede eller forsynede med overmaade smaa Biborster. Enden af Leddet er saa tæt besat med korte Saugborster, at de gjøre det vanskeligt, at erkjende dets Form.

Første Kjæbepar (tab. II, fig. 6, d) bestaaer af to smaa Plader, af hvilke den forreste, som er lidt større end den bageste, har Enderanden tæt optaget af sex stærke Torne. Paa den bageste har jeg kun iagttaget fire Torne, som sidde noget adskilte fra hverandre, men i Længde og øvrige Beskaffenhed omtrent stemme med de paa forreste Plade anbragte.

Andet Kjæbepar (tab. II, fig. 6, e) viser, foruden to Kjæbeplader, en stærk, toleddet Palpe. Kjæbepladernes Enderand indtages hver af sex Torne. Palpen, som er omtrent dobbelt saa lang som Kjæbepladerne, udmærker sig ved Størrelsen af sit første Led, som neppe staaer i Længde tilbage for andet; dette er meget rigeligt tornevæbnet paa den indre Rand og i Enden, sparsommere derimod paa den ydre Rand.

Underlæben (tab. II, fig. 6, f) er en kort, bred Plade, hvis forreste Rand bøier sig noget ind paa Midten, saa at to bredt afrundede, i Randen med smaa og fine Borster væbnede Flige opstaae.

Første Par Kjæbefødders (tab. II, fig. 6, g) Fodgreen har jeg fundet plump, femleddet (Leddenes Længdeforhold omtrent $2+1+1+2+1$). Sidste Led er ovalt med Tilnærmelse til Skivedannelse, og viser nogle smaa Borster spredte paa alle Rande. Palpe og Vifte har jeg ikke iagttaget, men jeg tør ikke nægte, at de, uagtet al Sagen, kunne have unddraget sig min Opmærksomhed.

Andet Par Kjæbefødder (tab. II, fig. 6, h) bestaaer af en syvleddet Fodgreen og en Palpe, hvilke begge ere heftede til en plump Roddeel. Fodgrenens Led ere plumpe, alle næsten af ligesaa stor Brede som Længde, undtagen det fjerde, som overgaaer de øvrige meget i Længde, og det sidste, som er en Klo. Nogle smaa Borster iagttages paa det sidste Led. Palpen, som er lidt længer end Fodgrenen, bestaaer af en ualmindeligt langstrakt Roddeel og en omtrent tileddet Svøbe. Disse Kjæbefødder stemme i det Væsentlige af deres Bygning ganske med Brystfødderne, kun at de ere meget mindre (de indeholdes omtrent otte Gange i Total-længden) og af plumpere Bygning, og kunne altsaa, som Edwards har foreslaaet og Dana efter ham optaget, henregnes til Brystfødderne, hvis Tal da bliver syv Par.

Det første Par Brystfødder (tab. II, fig. 6, i og i') danner en Overgang mellem de nysbeskrevne Kjæbefødder og de øvrige Brystfødder baade i Størrelse og Form. Det er dobbelt saa langt som de første og af spædere Bygning, paafaldende kortere end de sidste, men kjendeligt forere. Foruden en langstrakt Roddeel synes det kun at bestaae af fem Led, af hvilke det sidste er en lang Klo (Leddenes Forhold omtrent $1+1\frac{1}{2}+4+4+2\frac{1}{2}$), men ved Presning erfarer man, hvad ellers ved omgivende Borster skjules, at et meget lille Led gaaer foran for Kloen, og at Foden altsaa er sexleddet. Palpen er kortere end Foden, omtrent tileddet.

De øvrige Brystfødder (tab. II, fig. 6, k, k' og k'') have en ganske anseelig Længde (den udgjør over $\frac{1}{3}$ af Totallængden), men en særdeles spød Bygning. Røddelen langstrakt og smal, lidt tilspidset mod Enden, indeholdes omtrent sex Gange i Fodgrenens Længde. Denne, som næsten kan kaldes borsteagtig, bestaaer af sex Led, hvis Længde omtrent kan ansættes $1\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 10 + 3\frac{1}{2} + 4 + 2\frac{1}{2}$. Første Led er meget skraat afskaaret i Enden; tredje, fjerde og femte Led forsynede med en Deel Borster og Borsteknipper; sjette Led eller Kloen endelig saa tæt omgivet af lange Saugborster, at den kun med Vanskelighed iagttages. Palpen har kun omtrent Fodgrenens halve Længde.

Imellem de bageste Brystfødder findes et lille Skjold eller en Plade anbragt, som mod Enden er væbnet med sex Torne, og hvilken Plade af Thompson betragtes som eien-dommelig for Hannerne, i Overeensstemmelse med Forholdet hos Mysiserne.

Bagkroppen er triind, temmelig tyk, eller dog fyldig, uden Torne paa nogen af Ringene. Af disse have de fem første indbyrdes omtrent lige Længde; den sjette overgaaer just ikke betydeligt de foregaaende, og staaer langt tilbage for det mellemste Halevedhæng.

Bagkroppens Lemmer (tab. II, fig. 6, l, m, n og o), fem Par, kunne paa Grund af deres Overeensstemmelse om-tales under eet. De ere af ret anseelig Størrelse, næsten lige lange; dog staae de to sidste Par lidt tilbage for de foregaaende i Længde. De bestaae først af en meget stor, bred og solid Rødplade, hvilken meget nær udgjør Halv-delen af Lemmernes Længde, og hvis Brede forholder sig til dens egen Længde omtrent som 2 til 3. Dens nederste Rand deles ved en dyb, afrundet Indbugtning i to store Flige, af hvilke den ene, den yderste, altid er bredere og stumpere, og tillige ubetydeligt kortere, end den anden. Fra Bunden af denne Indbugtning og mellem Fligene udgaae dernæst to Aarer (første Par Bugfødder har dog kun een Aare), hvilke ere lange (alle omtrent af lige Længde), men meget tynde, suordannede, deelte hver i en halv Snees Smaaled, rigeligt

væbnede med lange Fjerborster. Hertil kommer endelig et lille hudagtigt Redskab, som er tilheftet paa Bunden af Indbugtningen bag Aarerne, og som deler sig i to, omtrent lige lange, mere eller mindre bugtede og krummede Arme, som altid synes at være meget kortere end Aarerne. Det er disse Redskaber, Milne-Edwards har betegnet som Gjæl-lerne (hos Thompson finder jeg ingen saadan Udtydning af dem), og, uagtet jeg ikke vil bekæmpe Rigtigheden af denne Anskuelse, mener jeg dog, at den er fremsat med for stor Afgjorthed, eftersom jeg intet Spor til Gjællestruktur har kunnet iagttage hos dem. Rigtigst vilde det derfor maaskee være, at betragte dette Punkt som et endnu tvivlsomt, hvis Afgjørelse maatte søges i iagttagelsen af det levende Dyr. Hvad nu disse pølsedannede Grenes spiralagtige Krumning angaaer, da maa den vistnok snarere betragtes som Undtagelse end som Regel. I al Fald har jeg, som mine Tegninger vise, ikke fundet Forholdet ganske saaledes, som Thompson, og efter ham Edwards, afbilder det.

Det mellemste Halevedhæng (tab. II, fig. 6, p), som næsten udgjør $\frac{1}{3}$ af Totallængden, men ikke ubetydeligt staaer tilbage for Sidevedhængene i Længde, har en langstrakt og smal Form, som gradeviis endnu bliver lidt smallere bagtil, er i Enden afrundet eller fladt udbuet, og udmærker sig især ved Fjinheden af sin Tornevæbning. Den bageste afrundede Rand har jeg fundet væbnet med sex Torne, af hvilke de to yderste paa hver Side, skjøndt smaa, dog i be-tydelig Grad overgaae de to mellemste; og med disse sidste stemme omtrent de Torne, som ere anbragte langs Side-randene; den hele Tornevæbning, med Undtagelse i al Fald af de fire nysomtalte, lidt større Torne, kan ved en los Betragtning meget let ganske oversees, og det er derfor, jeg foreslaaer at kalde denne Art inermis.

De yderste Halevedhæng indtage næsten $\frac{1}{3}$ af Total-længden, og udmærke sig især derved, at den inderste Aare er kjendeligt længer end den yderste, skjøndt ogsaa denne sidste naaer udover det mellemste Halevedhæng. For-men af den indre Aare er særdeles smal, griffel- eller dolk-

agtig. Hørereds-kabet optager ganske dens første Fjerdedeel eller lidt mere. Dens indre Rand er væbnet med meget smaa Torne (dog noget større end de paa den modsvarende Rand af det mellemste Halevedhang), som vise den Særegenhed, at øverst afvexle regelmæssigt større og mindre Torne med hinanden, derpaa følger en Strækning, hvor en større Torn fremtræder efter to mindre, og nederst endelig ere tre mindre Torne ligesom indesluttede af større. Paa den ydre Rand har denne Aare lange Borster. — Den ydre, kortere Aare er vel ogsaa smal, dog bredere end den indre; dens ydre Rand er nøgen i de første Totrediedeles; men derpaa fremtræder den stærke Torn, som ellers pleier at indtage det yderste-nederste Hjørne, og denne efterfølges umiddelbart af lange Fjærborster, som optage den nederste Trediedeel (fire), den flade eller afstumpede Enderand (tre) og den lidt udbuede indre Rand.

Jeg skal nu til Slutning omtale det beskrevne Dyrs Adkomst til at gjælde som en ny Art. Fra *Cynthia armata* Edw. er den, foruden ved andre Forhold, bestemt og tydeligt adskilt ved det meget korte Pandehorn, og al yderligere Sammenligning bliver her overflødig. Men til den Thompson'ske Art, som ogsaa skal stamme fra det aabne Atlanterhav, nærmer den sig mere, og derfor skal jeg sammenstille Forskjellighederne. Farven omtales ikke af Thompson, men efter hans Afbildning maa man antage 1) at kun een Række Pletter ere tilstede langs hver Side af Bagkroppen. Pandehornets Længde stemmer omtrent med Forholdet hos *C. inermis*, men 2) det fremstiller mere en Vinkel eller en Udboining af Rygskjoldets forreste Rand end et egentligt Horn, hvilken Form *C. inermis* derimod viser. — I Diagnosen hos *M.-Edw.* hedder det: *carapace s'étendant jusq'au dernier anneau du thorax*, og da Thompson ikke berører dette Forhold i sin Beskrivelse, maa Edwards have hentet denne Angivelse fra hans Afbildning. Hvis den var ganske sikker, vilde den være tilstrækkelig til Adskillelsen af min Art fra Thompson's, men jeg frygter for, at den ikke er ganske berettiget, og anseer

det derfor for forsigtigst, at holde dette Punkt udenfor Sammenligningen. Medens efter Thompson's Afbildning og og *E.'s* Diagnose 3) de nederste Føleres bladdannede Vedhang naaer til Enden af de overste Føleres Skaft, strækker det sig hos *C. inermis* kun lidt ud over Midten af de overste Føleres Skafts tredje Led; ogsaa er dette Vedhang af en mere langstrakt Form end Thompson's Figur viser, 4) samt i Enden afrundet, ikke skraat afskaaret. — Istedetfor »a taper sessile appendage, very strongly ciliated» (Thompson's Ord) eller »une petite ecaille pilifère» (Edwards) i Enden af de overste Føleres Skaft paa den indre Side, har jeg kun seet hos *C. inermis* 5) en konisk Udvæxt af Leddet, og denne nøgen eller uden Borster, medens Leddet bag den viser utallige bløde Haar. Munddelene beskriver Thompson ikke, men han afbilder de to sidste Led af Kindbakkens Palpe. Dersom denne Afbildning tor antages for noiagtig, 6) vil man alene i den kunne finde tilstrækkeligt Motiv til at sondre *C. Thompsoni* og *C. inermis*. At *Th.* fremstiller de to første Fodpar som manglende Klo, antager jeg blot at hidrøre fra en Vildfarelse, og kan altsaa ikke tage Hensyn til dette Punkt ved Artsadskillelsen. Derimod kommer den almindelige Form af Brystfodderne i Betragtning, idet disse Redskaber hos Thompson ikke vise noget Spor 7) til den Stivhed og ualmindelige Spædhed, som er karakteristisk for *C. inermis*. — Det til de mandlige Forplantningsredskaber henhørende Pladepar, som er anbragt mellem de sidste Brystfodder, er hos *C. Thompsoni* væbnet med »three curved hooks», 8) hos *C. inermis* med sex stive Torne. Efter *Th.'s* Afbildninger er den stumpe og brede Flig paa Bugfoddernes Roddeel foruden længer end den tilspidsede; 9) hos *C. inermis* har jeg iagttaget det omvendte Forhold paa alle fem Par Buglemmer. Og hvad Bugfoddernes Vedhang eller de saakaldte Gjæller angaaer, 10) da naae de hos *C. inermis* hverken den Udvikling i Længde, eller vise de den regelmæssige Dreining i en Sneglelinie, som *Th.'s* og *M.-Edw.'s* Af-

bildninger angive. 11) Halevedhængene ere alle hos *C. inermis* af en meget mere langstrakt og spæd Form end Th. for sin Art angiver. Det mellemste Halevedhæng er efter Th. stærkt udvidet ved Roden, dets Enderand »truncated or very slightly indented«, dets Siderande væbnede med stærke og ioiefaldende Torne, 12) hvilket alt er anderledes hos *C. inermis*. — De ydre Halevedhængs yderste, kortere Aare, som hos Th.'s Art ender tilspidset, er 13) her trunkeret, saa at tre Fjærbørster findes anbragte jævnsides paa Enderanden; dets indre Aares Tornebevæbning er næsten umærkelig (Th. afbilder Torne af ikke uanseelig Størrelse). Saamange og tildeels saa betydelige Afvigelser, mener jeg, kunne vel retfærdiggjøre Opstillingen af en ny Art, og denne har jeg forsøgt at diagnosticere paa følgende Maade.

Cornu frontale distinctum, sed gracillimum brevissimumque (haud ad dimidiam oculi longitudinem porrectum). Appendix antennarum inferiorum foliiformis angustata apice rotundato, ad finem pedunculi antennarum superiorum haud perveniens. Articululus secundus palpi mandibularum crassissimus, clavatus; articululus tertius gracilis, linearis, apice acuminato subincurvo. Pedes thoracici gracillimi, rigiduli, fere setacei. Appendices (branchiæ?) pedum abdominalium breviores, vix dimidiam remorum longitudinem superantes, plus minusve curvatæ, haud vero in spiras flexæ. Lamina caudalis elongata, angustata, basi haud dilatata, apice late rotundato, senis armato aculeis, binis lateraliter majoribus, intermediis duobus minutissimis; margines laminae laterales multis sed per minutis instructi aculeis. Remus appendicium caudalium lateralium exteriori brevior, cauda ipsa vero longior, apice truncato, extus maximam partem inermis; remus interior gracilis, organo acustico magno ad basin instructus, intus aculeis armatus permultis sed subtilissimis. Color albidus, binis seriebus macularum nigrarum laterum. Longitudo 4'''.

Mas, qui solus mihi notus, tuberculo conico nudo arti-

culi antennarum superiorum tertii, laminaque inter pedes ultimi paris thoracicos subovali, sex armata aculeis rectis insignitur.

ANCHALUS TYPICUS KR.¹⁾

Af dette Dyr har jeg kun seet to Exemplarer, fangede i det tropiske Atlanterhav, 14° nord for Linien.

Størrelsen udgjør kun mellem tre og fire Linier.

Farven er endeel mørkere end hos de fleste Mysiser, og falder i det Rødligtbrune²⁾; tillige besidde Integumenterne større Haardhed, hvorfor ogsaa Omridsene blive skarpere og bestemtere, ja endog vise en eiendommelig Stivhed, hvad enten det hele Dyr eller en enkelt Deel af dette betragtes, hvilken gjengivet i en Afbildning vilde synes unaturlig, og som vistnok maa betragtes som noget karakteristisk for nærværende Form.

Rygskjoldet (tab. II, fig. 7, a), som udgjør henimod $\frac{2}{3}$ af Total længden, besidder intet egentligt Pandehorn, men bøier sig kun ud mellem Oinene til en kort, pladeagtig, i Enden bredt afrundet Fremragning, ligesom hos adskillige Mysisarter. Afvigende fra Mysisslægten er Rygskjoldet derimod i den Henseende, at dets bageste Rand slet ikke er indbøiet paa Midten af Rygfladen, ja snarere er svagt udbøiet eller konvex, og at det ganske bedækker hele Cephalothorax.

Oinene ere temmelig smaa (deres Længde udgjør kun omtrent Halvdelen af de overste Føleres Skafts Længde), og udmærke sig ved en brungul Farve, idet de ganske savne sort Pigment (selv hos fuldkomment vel konserverede Exemplarer). Formen er kort og bredt ægdannet, næsten med Tilnærmelse til det Kugledannede. Oiestilken forsvinder næsten ganske, eller er dog særdeles kort. Den af Glas-

¹⁾ Slægtsnavnet efter *Ἀγκυλος*, en Phaiaker (Odys. VIII, 112).

²⁾ Saadanne sorte Stjerner, som regelmæssigt synes at forekomme hos alle egentlige Mysiser, savnes her.

legemerne indtagne Deel af Oiekuglen udgjor noget mindre end dennes Halvdeel.

De overste Følere, hvis Længde omtrent beløber sig til $\frac{2}{3}$ af Totallængden, have, i Almindelighed talt, Form som hos Mysis. Men det noget plumpe og lidt kolloidannede Skaft (tab. II, fig. 7, b), hvis Længde indeholdes mellem 7 og 8 Gange i Totallængden, udmærker sig ved Leddenes tætte Forening og uregelmæssigt boiede Enderand (hvad de to forste angaaer), hvorved det bliver vanskeligt at adskille dem, og at bestemme deres indbyrdes Længdeforhold: dette kan imidlertid ansættes omtrent $9 \mid 2 \mid 11^1$). Sidste Led overgaaer altsaa de foregaaende i Længde: fra dets Enderand udgaaer foruden de to Svøber, mellem disse en Plade, som er af temmelig Brede, i Enden stumpt afrundet, samt langs den indre Rand tæt væbnet med omtrent en Snees temmelig lange og stærke Borster. Om dette er et for begge Kjøn regelmæssigt Forhold, eller, som hos Slægten Mysis, kun betegner Hannerne, kan jeg ikke afgjøre; men jeg holder dog det sidste for overveiende rimeligt, ligesom hos Cynthia. Svøberne have omtrent lige Forlighed, ere begge deelte i et stort Antal meget fine Led, samt paa den indre Side væbnede med overordentligt fine Borster.

De nederste Følere (tab. II, fig. 7, c), hvis Længde nærmer sig til Lighed med Dyrets Totallængde, besidde vel et bladdannet Vedhæng, skjøndt dette dog ikke er langt fra at blive rudimentært, da det ikke har Halvdelen af Skaftets Længde. Af Form er det pladedannet, omvendt ægdannet, i Enden altsaa bredt afrundet, væbnet langs den indre Rand og Enderanden med forholdsvis meget lange Fjerborster (længer end selve Pladen), og forsynet med en særdeles lille Torn paa det ydre Hjørne. Skaftets andet Led er paa den indre Side væbnet med en meget stor, saugtakkert Torn; dets sidste Led er meget kort, og indeholdes omtrent fem Gange i det næstsidstes Længde.

¹⁾ Dette gjælder dog kun den ene Side. Maaler man Leddene langs den anden, faaer man omtrent Forholdet $7 \mid 5 \mid 8$.

Kindbakken (tab. II, fig. 7, d og d') har, som sædvanligt, den indadboiede Spids kloftet til to tandede Grene (den forreste, som det synes, tretandet, den bageste firetandet, dog ere disse Angivelser ikke sikke); derpaa følge tre, i Enden dybt trekloftede, glasklare og glatte Torne, og umiddelbart derpaa den ovale, mangetandede Tyggeknude. Den treleddede Palpe nærmer sig i Størrelse og ovrigt Forhold til samme Deel hos Mysiserne: første Led er ikke blot meget kort, men ogsaa langt smallere end andet, der er plumpt, kolloidannet, paa den indre Side forsynet med en halv Snees vidtsprede Borster, samt paa den ydre Side i Enden med en Torn. Tredie Led, af langstrakt, mod Enden tilspidset Form, har en stærk og tæt Bevæbning langs hele den indre Rand: først, fra Roden regnet, en halv Snees middelstore, men stærke Saugtorne, derefter fire lange Fjerborster, saa en halv Snees Smaatorne og i Spidsen endelig en lang, fjerddannet Torn.

Første Par Kjæbefodder, hvis Længde indeholdes omtrent syv Gange i Totallængden, udmærker sig derved, at Fodgrenens sidste Led er en stor og stærk Klo. Det indbyrdes Længdeforhold af dets Led kan omtrent ansættes: $4 \mid 2 \mid 4 \mid 2 \mid 3 \mid 3$.

Andet Par Kjæbefodder (tab. II, fig. 7, e), hvis Længde indeholdes henimod sex Gange i Totallængden, afviger i et meget betydningsfuldt Forhold fra Mysis. Længdeforholdet af Foddelens sex Led kan omtrent ansættes: $7 \mid 1 \mid 3 \mid 4 \mid 3 \mid 1\frac{1}{2}$. Første Led er af en plump, næsten firkantet Form. Fjerde Led udvider sig stærkt mod Enden, næsten i Oxeform, og danner en Fremragning, som i Forbindelse med de to sidste Led udgjor et Slags Gribes- eller Holderedskab (main subcheliforme).

Første Par Brystfodder bestaaer, ligesom alle de følgende, af en Fodgreen, en Palpe og et Slags Svøbe. Dets Længde (eller rettere Fodgrenens Længde) udgjor $\frac{1}{4}$ af Totallængden. Leddenes Længdeforhold i Fodgrenen er omtrent $5 \mid 1 \mid 3 \mid 5 \mid 3\frac{1}{2}$; første Led har en plump firkantet Form.

Skjøndt de øvrige Led i Sammenligning med dette første ere tynde og liniedannede, have de dog en stærk Bygning. Det sidste Led, som danner en Vinkel med de foregaaende, deler sig i tre Smaaled. Første Led har fem eller sex Borster mod Enden af den bageste Rand; tredie og fjerde Led ere børstevæbnede langs hele den bageste Rand, og Borsterne ere stillede parviis eller i smaa Knipper. Femte Led er ikke blot forsynet med nogle Borster langs begge Rande, men viser en eiendommelig, fra den bredt og lige afskaarne Endrand udgaaende Bevæbning: den bestaaer nemlig af sex Torne, hvilke ere meget lange (omtrent af lige Længde med hele femte Led), indbyrdes paa det nærmeste af eens Længde og anbragte meget tæt op til hverandre; hvad der især udmærker disse Torne, er, at de hverken krumme sig eller aftage i Tykkelse mod Enden, samt at de ere forsynede med meget fine Tværstriber. Palpen er tydeligt kortere end Fodgreten (deres Forhold omtrent som 12 til 17), dens Roddeel næsten af lige Længde med Svømmeaaren, naar denne sidstes Borster ikke medregnes. Svøben har kun omtrent $\frac{1}{4}$ af Palpens Længde; dens Form kan kaldes kolledannet, og den viser et meget stivt Udseende¹⁾.

Andet Par Brystfodder synes ene deri at skjæle sig fra første, at det kun er væbnet med fire Torne i Enden af sidste Led, og at disse Torne ikke have en saa betydelig Længde som hos første Par.

De følgende Fodpar (tab. II, fig. 7, f og f') adskille sig kun fra de to første derved, at deres Fodgreens sidste Led forholdsviis bliver noget længer, samt ikke i Enden er væbnet med Torne, men kun med nogle simple Borster. Sjette Fodpar har desuden den Eiendommelighed (som det iøvrigt deler med Mysisslægten), at Palpens Roddeel ikke er pladedannet, men tynd og liniedannet.

¹⁾ Den opfyldes, ligesom overalt, hvor den hos dette Dyr forekommer (undtagen paa første Par Kjøbefodder) af Muskeltrævler, der udbrede sig straalagtigt fra Roden lige til den bredt og fladt afrundede Ende. Og jeg tvivler næsten paa, at det er rigtigt at tillægge den Benævnelser af Svøbe.

Første Par Bugfodder, hvis Længde kun indeholdes lidt mere end sex Gange i Totallængden, bestaaer af en meget bred (omtrent lige saa bred som lang), pladedannet Roddeel, en forholdsviis tynd, med store Fjerborster forsynet Svømmeaare, og et ved Aarens Side udgaaende pladedannet Vedhæng af en uregelmæssig Triangelform med afrundede Hjørner. Længdeforholdet mellem disse tre Dele kan omtrent ansættes 5+6+3. Om det omtalte Vedhæng er at betragte som et Respirationsorgan, svarende til det hos Slægten *Cynthia* forekommende, vover jeg ikke at afgjøre, men vil kun bemærke, at Strukturen just ikke taler bestemt derimod (dog har Vedhængen nogle Randborster), skjøndt heller ikke afgjørende derfor.

Andet Par Bugfodder stemmer med første baade i Størrelse og Bygning, kun at det har to Svømmeaarer. Det samme gjælder ogsaa de to følgende Fodpar (tab. II, fig. 7, g og g'), dog aftager Rodpladen lidt i Brede. Femte Par Bugfodder er lidt mindre end de to foregaaende, men afviger ellers ikke fra dem.

Mellemste Halevedhæng (tab. II, fig. 7, i) har en anseelig Længde, da det kun indeholdes fem Gange i Totallængden; dets Brede udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af Længden, og det aftager kun svagt bagtil, og har den bageste Rand indskaaren, eller viser i Formen Lighed med *Mysis flexuosa* og *M. oculata*. Dog indtager Indsnittet kun omtrent en Femtedeel af Pladens Længde, og dets Vinkel er hverken spids som hos den førstnævnte Art, eller afrundet, som hos den sidste, men derimod fladt afskaaren. Halevedhængets Side- rander ere nogne i den første Fjerdedeel fra Roden, hvorpaa smaa, efterhaanden voxende Torne, omtrent 26 eller 27 i Tallet, fremtræde; dog bliver at mærke, at mod Enden af Randens Udstrækning skifte regelmæssigt længere og kortere Torne med hverandre; den sidste Torn er meget stor. Endnu bliver at antegne, at de Torne, hvormed Indsnittets Rander ere tæt væbnede, forholdsviis have en meget betydelig Størrelse, idet de for en stor Deel ere lige saa store som de ydre Randes Torne; fremdeles, at de ni eller ti nederste Torne

paa hver af de ydre Rande, ligesom de sex eller syv nederste paa Indsnittets Rande, ere forenede ved et Slags Svømmehud.

De yderste Halevedhæng overgaae ikke de mellemste i Længde, og vise det hos Mysisslægten neppe mødende Forhold, at den ydre Aare er tydeligt lidt kortere end den indre (Forholdet omtrent som 12 til 13); den er omtrent eller næsten fem Gange saa lang som bred, kun lidet aftagende i Brede mod den afrundede Ende, langs den ydre Rand væbnet med smaa Torne, i Enden (tab. II, fig. 7, k) med tre store Torne og indefor disse, samt tildeels paa den indre Rand, med lange Fjerborster. Den indre Aare er af lidt mere smal og tilspidset Form, har langs den ydre Rand Borster, i Enden (tab. II, fig. 7, l og l') to store Torne, og langs den indre Rand en Blanding af smaa Borster og Torne. Ved Roden viser det, med samme Tydelighed som hos Mysiserne, en stor Horesæk med en kredsround Horesteen.

Muskulaturen er hos dette Dyr meget kraftig og Muskeltraadenes Tværstriber meget tydeligt fremtrædende.

Anchialus Kr.

Scutum dorsale magnum, totum obtegens cephalothoracem, margine postico omnino non concavo. Oculi mediocres, pigmento nigro carentes. Antennæ superiores ferme ut Mysidis, inferiores lamina foliiformi subrudimentaria. Mandibulæ et maxillæ fere ut Mysidis. Pedes maxillares pedesque thoracici singuli ramo pediformi, palpo et flagello constantes. Pes maxillaris anterior articulo rami pediformis ultimo in unguem mutato validum. Quartus rami pediformis pedis maxillaris posterioris articulus antice dilatatus, cum articulis quinto sextoque quasi manum efficiens subcheliformem (v. organum prensorium). Pedes omnes thoracis articulo ultimo rami pediformis in tres minores articulos diviso, mutico, non unguiculato, aut aculeis armato terminalibus peculiaris formæ (in duobus paribus pedum anticis), aut setis simplicibus (in quatuor paribus posticis). Pedes abdominales magni, invicem ejusdem ferme magnitudinis, parte basali constantes subquadrato, binis remis

natatoriis (primo pare excepto, cui unus modo remus adest), laminaque appendiculari suborbiculato-subtriangulari, (respiratoria?) Appendix caudalis intermedia postice profunde excisa, marginibus aculeatis. Remus appendicum caudalium lateralium interior magno ad basin præditus sacco auriculari otolithoque orbiculari.

PROMYSIS GALATEÆ KR.

Af denne lille Mysisart, som stammer fra det ostindiske Hav, og som godhedsfuldt er bleven mig meddeelt af Dr. Didrichsen, har jeg kun undersøgt et enkelt Exemplar, men vel vedligeholdt, en Hun med Fostere i Brystsækken.

Størrelsen kun lidt over fire Linier.

Farven hvid, dog hist og her med saadanne uregelmæssige, forgrenede Pigmentpletter, som forekomme hos *Mysis flexuosa* o. s. v. Jeg har især truffet saadanne paa Halevedhængene og paa Brystsækken.

Rygskjoldet har intet Pandehorn, men dog en lille Vinkel eller spids Udboining paa Midten af den forreste Rand. Dets Forhold er iøvrigt det almindelige.

De inderste Føleres Skaft staaer kjendeligt tilbage for Svøberne i Længde, og Forholdet af dets tre Led er omtrent 7+1+3; det første Led udvider sig lidt i Enden, det andet har større Brede end Længde; sidste Led noget plump, lidt bredere i Enden. Svøberne ere tynde, af omtrent lige Tykkelse, uden tydelig Ledinddeling, den yderste lidt længer end den inderste.

De yderste Føleres Længde indeholdes omtrent 3 Gange i Totallængden; Skaftets to første Led ere af sædvanlig plump Form; de tre tyndere Led, som bære Svøben, vise omtrent Længdeforholdet 1+4+1, eller første og sidste ere korte og indbyrdes lige lange, medens det mellemste udmærker sig ved Længde. Svøben uden tydelig Ledinddeling. Det bladdannede Vedhæng, hvis Længde indeholdes omtrent 7 Gange i Totallængden, er af sædvanlig Form, dog lidt bredt, da dets Brede omtrent udgjør $\frac{1}{3}$ af dets Længde. Det yderste-forreste Hjørne danner en spids, fremragende

Vinkel (ingen Torn); den ydre Rand er nogen; de stærke og lange Børster, som tætstillede indtage Enden og den indre Rand, vise kun meget svage Spor til Sidebørster, eller ere kun ufuldkomne Fjerbørster.

Oinene af middelmaadig Længde (de indeholdes over 3 Gange i Rygskjoldets Længde) men meget tykke (Tykkelsen til Længden omtrent som 5 til 6), næsten kugledannede og med forsvindende Stilk. Facetteringen meget utydelig paa Grund af dens særdeles Fjinhed. Glaslegemerne cylindriske, neppe tilspidsede forneden, uden Stilk. Pigment-Massen indtager omtrent $\frac{1}{3}$ af Oieæblet.

Med Munddelenes Udredning har jeg været ubeldig, og maa derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Kindbakken viste de sædvanlige i Tænder deelte Grene med efterfølgende Børsterække og hornagtige Tyggeknude (tab. II, fig. 8, a), og nærmede sig især de ægte Mysiser ved sin overordentligt store, toleddede Palpe (tab. II, fig. 8, b). Denne, hvis Længde omtrent udgjør $\frac{1}{2}$ af Totallængden, har det første og største Led (de forholde sig i Længden som 3 til 2) omvendt kølledannet med korte spredte Børster langs begge Rande, det andet Led meget tyndt, liniedannet, lige, i Enden pludseligt krummet og tilspidset, eller dannende en Krøg, hvis indre Rand er væbnet med meget smaa Torne (tab. I, fig. 8, b'). Om de øvrige Munddele kan jeg intet sikkert meddele, hvorvel jeg har forsøgt at fremstille et Par Brudstykker under fig. 8, c og d.

Dette lille Dyr er forsynet med sex Par kløftede Brystfodder, hvis sidste eller femte Led danner en krum og spids Klo; hvorved det synes at betegnes som henhørende til den af Dana opstillede Slægt Promysis. Fødderne stemme alle meget nær overeens i Længde (de indeholdes henimod fire Gange i Totallængden), og hos alle er Palpen meget kort i Forhold til Fodgrenen. Første Fodpar (tab. II, fig. 8, e), skjønt ikke just af stærk Bygning, overgaaer dog meget kjendeligt alle de øvrige i saa Henseende, og har tillige en større og tydeligere Klo. Fodgrenens Roddele, som er af plump og uregelmæssig Form, har neppe en Sjettedeel af

Fodgrenens Længde. Forholdet af dennes fem Leds Længde er omtrent: $3+3+6+6+2$. Saavel paa den indre Side af tredie og fjerde Led findes endeel temmelig korte Børster, ligesom ogsaa paa selve Kloen, som derved tildeels faaer et noget loddent Udseende. Palpens Rodled er stort, noget uformeligt (nærmest kunde det betegnes som omvendt-pæredannet); dets Længdeforhold til selve Palpen er næsten som 3 til 4. Palpen, som ikke fuldt naaer Enden af Fodens tredie Led, bestaaer af en halv Snees Smaaled, af hvilke dog det første er betydeligt længer end de følgende. Mod Enden bærer den endeel Børster paa den ydre Side.

De følgende Fodpar (tab. II, fig. 8, f) ligne hverandre indbyrdes meget nær, men skjelve sig i flere Henseender fra første. De ere, som ovenfor bemærket, meget spædere; Leddenes Forhold undergaaer en ikke ubetydelig Forandring. Roddelen forholder sig til Fodgrenen som 1 til 5. Leddenes Forhold i denne sidste er omtrent $4+8+3+3+1$. Kloen er ikke blot meget lille og gjennemsigtig, men saa ganske omgivet af lange Saugbørster (dobbelt saa lange som Kloen), at den ganske skjules (tab. II, fig. 8, f* og f**), og kun ved Hjælp af stærk Forstørrelse i Forbindelse med Presning bestemt kan erkjendes. Mærkes maa, at ingen af Børsterne udgaaer fra selve Kloen, som hos første Fodpar, men alle fra Enden af det foregaaende Led.

Bagkroppens Form er lidt plump, men har iøvrigt intet Særegent; dens sjette Ring staaer i Længde lidt tilbage for det mellemste Halevedhæng. Lemmer (tab. II, fig. 8, g, h, i) ere tilstede paa de fem første Bugringe, dog meget smaa (deres Længde indeholdes 16-20 Gange og derover i Totallængden), af børstedannet Udseende, uden Ledinddeling og uden Kløftning i Enden (eller Aarer). Derimod ere de forsynede med Børster af en forholdsvis ganske ualmindelig Styrke (skjønt ikke talrige), udgaaende fra Spidsen og fra smaa Knuder paa Lemmernes bageste Rand.

Det mellemste Halevedhæng (tab. I, fig. 8, k), som er lidt kortere end de yderste (de forholde sig omtrent som 7 til 8), og som indeholdes omtrent sex Gange i Total-

længden, har en langstrakt, bagtil gradeviis tilspidset, i Enden afrundet Form, uden Indsnit eller Emarginering. Bagtil er den væbnet med to større Hjørnetorne, og Mellemrummet mellem disse udfyldes af fire meget smaa Torne. Pladens Siderande ere i hele deres Længde tornevæbnede (nogle og tredive Torne langs hver Side).

Hos Halens Sidevedhæng, hvis Længde næsten udgjør $\frac{1}{5}$ af Totallængden, er Roddelen meget lille, ja næsten forsvindende, Aarerne meget smalle, indbyrdes omtrent lige lange. Den ydre Aare viser sig næsten liniedannet, i Enden svagt rundet uden Hjørnetorn, og er overalt væbnet med lange Fjorbørster, undtagen paa den ydre Side mod Roden, hvor kortere og mere vidtstillede Torne træde istedetfor Børsterne. Den indre Aare er tilspidset, næsten dolkdannet, ved Roden (hvor Høreretskaberne ligge) lidt opsvulmet, overalt børstevæbnet, desuden paa den indre Rand, mellem Børsterne, forsynet med mangfoldige smaa Torne. — Høresækkene og Hørestenen (tab. II, fig. 8, k') ere overordentligt store og tydeligt fremtrædende og indtage næsten den første Trediedeel af den indre Aares Længde. Før Presning anvendtes, viste Hørestenen sig langstrakt ægdannet, ved Presning kort og bredt oval. Dens Midte viser sig betegnet med flere koncentriske Kredse.

For at gjøre det lettere for Læseren at bedømme, hvorvidt det ovenbeskrevne Krebsdyr hører ind under den endnu kun lidet bekjendte, af Dana opstillede Slægt *Promysis* (til nogen anden hidtil publiceret Slægt lader det sig neppe henføre), samt tillige hvorvidt det er forskjelligt fra *Pr. orientalis* Dana (fanget i det chinesiske Hav), troer jeg det hensigtsmæssigt, her at optage Dana's meget tarvelige Meddelelser (Exploring expedition I, 650).

Promysis: antennæ internæ flagellis duobus laminaque oblonga confectæ. Oculi symmetrici breves. Pedes thoracis duodecim et tarso simplici, unguiculato. Maxillipedes quatuor pediformes, pare secundo et paribus pedum totis palpo, natatorio extus instructis. Pedes abdominales natatorii, subæqui.

Pr. orientalis: carapax breviter rostratus, rostro oculis multo brevior. Antennæ internæ apice basis valde crassæ, articulo tertio vix oblongo. Pedes thoracis gracillimi, breviter et sparsim ciliati, ungue oblongo tenuissimo, palpo multo brevior quam ramus pedi-

formis. Segmentum abdominis posticum supra longitudinaliter concavum, lamellis caudalibus valde brevius, basi latius et crassius, apice paulo furcatum et acutum, marginibus spinulosis. Lamella caudalis externa internâ multo longior, extus intusque ciliata. — Saa-vidt Dana. Afbildning giver han tab 43, fig. 4, a-c*.

Efter de ovenbeskrevne mysisagtige Dyr troer jeg det ikke upassende at lade følge en Tilvæxt for den nordiske Fauna, som just ikke kan finde Plads blandt selve Mysiserne, men dog staaer disse særdeles nær. Nærmest vilde dette Krebsdyr være at henføre til Subfamilia *Sceletininae* Dana (forsaavidt man anerkjender denne), som denne Forfatter sætter umiddelbart efter sin *Mysinæ*, og i hvilken han allerede har indrangeret min Slægt *Myto*.

DYMAS TYPUS KR. 1).

Af denne nye Form har jeg kun seet et eneste Exemplar, nedsendt fra Gronland blandt andre Krebsdyr. Nærmere Bestemmelser savnes.

I *Habitus* har dette lille Krebsdyr nogen Lighed med den tidligere af mig beskrevne Form fra Polarhavet, *Myto Gaimardii*²⁾, dog uden dennes Stivhed af Integumenterne eller dens karakteristiske Tornevæbning paa Bagkroppen. I adskillige Henseender synes den at kunne betragtes som Overgangsled mellem Slægterne *Myto* og *Mysis*.

Totallængden fra Panderanden til det mellemste Halevedhængs bageste Rand udgjør omtrent 5'''.

Rygskjoldet er fortil bredt afrundet, uden Spor til Pandehorn; bagtil er det halvmaaneagtigt indbøiet, og lader en lille Deel af de bageste Brystringe ubedækkede.

De overste Føleres Længde indeholdes henimod fem Gauge i Totallængden, og udmærke sig, ligesom hos *Myto*,

¹⁾ Opkaldt efter en Phaiaker, Ætling af Poseidon (*φαναικλειτοιο Αΐμαριος*. Odyss. VI, 22).

²⁾ Naturh. Tidsskr., Ny Række, I, 470-476; Voyage en Scandinavie &c. tab. VII, fig. I, a-g.

ved et langt, tyndt Skaft og meget korte Svøber; dog her i endnu højere Grad, idet Skaftet omtrent er syv Gange saa langt som den længste af Svøberne, den yderste. Forholdet af Skaftets tre Led er omtrent $8 + 1\frac{1}{2}$. Det første Led har den indre Rand lige, den ydre derimod paa Midten lidt indbøiet eller udhulet, hvorved dets Form paa Midten bliver tyndest og mod begge Ender ligesom opsvulmet, stærkest dog ved Roden. Andet og tredje Led ere af regelmæssigt, langstrakt-firkantet Omrids. Svøberne vise ingen Spor til Ledinddeling; den ydre, som ikke blot er den længste, men ogsaa den tykkeste, med lidt Tilnærmelse i Formen til det langstrakt ovale, har mod Enden paa den indre Rand nogle korte Børster. Den indre, liniedannede Svøbe bærer kun en lang, noget plump, simpel Børste i Enden, hvorimod adskillige lange Fjerbørster udgaae fra den indre Rand af Skaftets to sidste Led.

De nederste Følere overgaae kun de øverste lidet i Længde, og deres Svøbe er ikke meget længere end deres bladdannede Vedhæng (Forholdet som 5 til 4), men viser imidlertid Spor til Ledinddeling; jeg mener at have iagttaget sex meget langstrakte Led, af hvilke især det andet udmærker sig ved betydelig Længde. Det bladdannede Vedhæng har en meget langstrakt og smal Form (dets Længde 7 til 8 Gange saa stor som dets Brede), bærer tætstillede Fjerbørster langs den indre udbuede Rand, er i Enden meget skraat afskaaret i Retningen udad og bag, samt bærer en stor og stærk Torn paa det ydre Hjørne. Den ydre Rand er endelig nogen.

Øinene ere store og tykke, idet deres Længde omtrent udgjør $\frac{1}{10}$ af Totallængden og deres Tykkelse overtræffer $\frac{2}{3}$ af deres Længde (jeg fandt Forholdet som $3\frac{1}{2}$ til 5). Formen pæredannet. Kun omtrent den forreste Femtedeel af Øiet viser Facettering, hvilken fremtræder med Tydelighed og Regelmæssighed. Facetterne ere kredsrunde, adskilte ved smaa Mellemrum. Glaslegemerne fandt jeg langstrakt-cylindriske, forneden tilspidsede og forsynede med en tynd Stilk.

Kindbakken er temmelig lille, og udmærker sig, ligesom hos Slægten Myto, ved Mangelen af Famler. Dens Form viser sig udvendigt stærkt bøiet og hvælvet, og forlænger sig indvendigt og fortil til en tynd, med Tænder væbnet Dobbeltgreen (den forreste af Grenens Afdelinger bærer tre smaa Tænder, paa den bageste har jeg kun iagttaget to). Mellemrummet paa den indre Rand mellem disse Grene og den store hornagtige Tyggeknude indtages af en Række smaa Torne. Tyggefladen er af firkantet Omrids med noget fremragende, saugtandede Rande.

Første Kjæbepar bestaaer af to Kjæbeplader og en Palpe, hvilken sidste kun synes at være dannet af eet Led. Alle have de Enderanden væbnet med temmelig store og stærke Torne, der idetmindste for en stor Deel ere forsynede med Sidetorne eller Børster.

Andet Kjæbepar fandt jeg hudagtigt, blødt og gjennemsigtigt, bestaaende inderst og bagest af to horizontaltliggende Kjæbeplader, som i Enden viste sig afrundede, og hver var forsynet med 3-4 middelmaadige Fjerbørster; dernæst af en skraat-fremragende Palpe, som ved Børsteknipper og Knuder paa den indre Rand syntes at antyde Ledinddeling (dog ubestemt); endelig af en langstrakt-oval Vifte, som betydeligt overgaaer Kjæbepladerne og Palpen i Størrelse.

Første Par Kjæbefødder omtrent som hos Myto; dets Længde omtrent lig med $\frac{1}{4}$ af Totallængden. Naar Længdeforholdet af den, noget langstrakte, toleddede Roddelel udtrykkes ved Tallet 5, maa den tynde, fireleddede Kjæbedeel ansættes til 4, Palpen, som kun i Spidsen viser Spor til smaa Led, til 8. Roddelen bærer langs den indre Side temmelig tætstillede Fjerbørster, Kjæbedelen blot simple Børster og mere sparsomt. Palpen har nogle almindelige Børster i Spidsen (fire fandt jeg udgaaende fra sidste, to fra næstsidste Led). Paa Roddelens ydre Side bagest var et lille, langstrakt-ovalt Redskab tilheftet, som syntes at fremstille Viften.

Andet Par Kjæbefødder er lidt længer end første Par, af mindre plump Bygning og uden Vifte. Længden af

den toleddede Roddeel forholder sig til Kjæbegrenen som 4 til 6, til Palpen som 4 til 14. Kjæbegrenen viser først et større Led, som indtager Halvdelen af dens Længde, og derpaa, som det synes, tre Smaaled, men Ledafsætningen er paa Grund af Integumenternes Blødhed meget ubestemt. Palpen, paa hvilken jeg ingen Ledinddeling har kunnet bemærke, var i Enden forsynet med kun to Børster.

Første Par Brystfødder, hvis Længde omtrent indeholdes fem Gange i Totallængden, viser kun eet Led i Roddelen¹⁾. Fodgrenen er noget kortere end Palpen (de forholde sig omtrent som 7 til 9), og bestaaer først af fire tydelige Led, hvis Længdeforhold kan udtrykkes ved Tallene $3+3+4+1\frac{1}{2}$, men kløfter sig derpaa til to fuldkomment rudimentære, utydeligt leddede Smaagrener, af hvilke den ydre omtrent er dobbelt saa lang som den indre²⁾. De ere væbnede med et Par korte Børster, og fremstille ligesom en rudimentær Sax. Palpen viser svage Spor til Ledinddeling mod Enden, og er væbnet med en halv Snees Børster.

Andet Par Brystfødder stemme i Længde med første, ligesom ogsaa i det Hele taget i Bygning, kun at Roddelen tydeligt er toleddet og at Forholdet af Fodgrenens Led omtrent fandtes: $7+7+9+5+2$. Fra næstsidste Led udgaar ligesom hos første Fodpar en Knude, der i Forening med det lille sidste Led ligesom antyder en rudimentær Sax, men hverken Knuden eller Leddet vise ringeste Spor til Ledinddeling. Palpen er omtrent af Længde som Foden, og har Beskaffenhed som hos første Par.

Tredie Par Brystfødder har jeg fundet ganske ubetydeligt længer end første og andet; Roddelen, hvis Forhold til Grenene var som 4 til 18, toleddet, dog det første Led meget kort. Fodgreen og Palpe omtrent lige lange, den

1) Vistnok dog kun Følge af tilfældig Lemlæstelse, da ellers stadigt to Led skjælnedes i Roddelen.

2) Den indre er dog egentlig blot en fremskydende Knude, medens den ydre er et virkeligt Led. Den formeentlige Ledinddeling er maaskee kun en optisk Illusion, foranlediget ved Bedæknernes Blødhed.

første, som det synes, femleddet. skjøndt noget utydeligt. Leddenes Forhold kan maaskee ansættes: $8+3+2+4+1\frac{1}{2}$. Det lille sidste Led viser ingen Inddeling i Smaaled, men har i Spidsen fire eller fem temmelig lange Børster; ogsaa i Enden af andet og fjerde Led sees et Par Børster. Palpen synes yderst i Spidsen at vise et Par svagt og ubestemt afsatte Smaaled, og er tillige der væbnet med 5-6 Børster.

De tre sidste Par Brystfødder voxe noget i Længde, idet Fodgrenen tiltager, hvorimod Palpen aftager i den Grad, at den kun omtrent beholder Halvdelen af Fodens Længde. Beskaffenheden af disse Fodpar er forøvrigt som hos det tredie; kun fandt jeg det indbyrdes Længdeforhold af Fodens Led omtrent: $2+4+1\frac{1}{2}+4+1\frac{1}{2}$.

Bagkroppen er af langstrakt og tynd Form, hvad især gjælder fjerde til sjette Ring, glat og uden noget Spor til Bevæbning. Som sædvanligt overgaaer den sjette Ring de andre betydeligt i Længde (den indeholdes kun omtrent $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden).

Hver af Bagkroppens fem første Ringe har et Par smaa Lemmer af temmelig stærk Form og simpel Bygning, bestaaende af en Roddeel og to pølsedannede Smaagrener, af hvilke den ydre er ganske lidt længer end Roddelen, den indre oftest lidt kortere. Spor til Ledinddeling vise de ikke, og heller ikke til Børster, og Bugfødderne kunne altsaa ikke kaldes Svømmefødder, hvad ogsaa vilde være stridende mod deres Form. Antydning af Gjællestruktur vise de ikke. De tiltage i Længde fra første til tredie Par. Mærkes bør her, at da det lille første Par gik til Grunde for mig ved et Uheld, før jeg var kommen paa det Rene med dets Undersøgelse, tor jeg ikke bestemt afgjøre, om det har to Grene, eller kun een.

Det mellemste Halevedhæng, som er lidt kortere end den sjette Bugring og indeholdes fulde sex Gange i Totallængden, udgjøres af en langstrakt-fiirkantet Plade, som bagtil gradeviis tiltager lidt i Brede, og hvis bageste Rand ikke er indskaaren som hos Mysiserne, men svagt indboiet, omtrent som hos Myto, og ligesom hos denne væbnet med

Borster (jeg har iagttaget ti saadanne), der have en betydelig Længde og en særegen Beskaffenhed. Hvad Længden angaaer, da kan denne omtrent ansættes til en Ottendeel af Pladens Længde, og, dersom de ved Udmaalingerne regnedes til denne (hvad ikke er gjort ovenfor), vilde Halen overgaae sjette Bugrings Længde, samt udgjøre en Femtedeel af Totallængden. — Hvad Beskaffenheden af disse Redskaber betræffer, da ere de ved Roden for tykke og stærke til med Ret at kunne kaldes Borster, og paa Grund af deres meget lange, tynde og boielige Spids fortjene de heller ikke Benævnelsen Torne; de ere mod Roden væbnede med en Mængde overmaade smaa Spidser eller Pigge, og faae derved Udseende af at være rue, hvorimod disse Pigge ere meget for smaa til at kunne gjøre dem fjerdannede. Halens Siderande ere nogne eller uden Tornevæbning.

De yderste Halevedhæng eller sjette Par Bugfodder stemme omtrent i Længde med det mellemste, og vise omtrent den hos Slægten Mysis herskende Form. Roddelen forholder sig i Længde til den ydre Aare som 1 til 7, til den indre som 1 til 6. Denne sidste er af meget langstrakt-oval Form; den ydre har derimod Yderranden lige, Inderranden udbuet, og er i Enden meget skraat afskaaren i Retningen udad og frem, samt har det yderste-bageste Hjørne væbnet med en temmelig stærk Torn. Begge Aarer have tætstillede Svømmeborster langs den inderste Rand, den yderste ogsaa i Enden, hvorimod de begge savne saadanne paa deres ydre Rand. Sluttelig maa bemærkes, at der i de yderste Halevedhængs Roddeel, ligesaa lidt som hos Myto, kan eftervises noget Spor af Høresæk og Høresteen.

Slægten Dymas foreslaaer jeg at karakterisere saaledes:

Branchiæ nullæ, nullaque ad basin caudæ organa auditui inservientia. Flagella antennarum superiorum subrudimentaria, non articulata. Mandibula palpo destituta. Duo pedum maxillarium paria, pedum thoracorum sex, omnia pede et palpo constantia (primus pes maxillaris insuper flabello); pedes bini anteriores thoracici chela

armati rudimentaria. Sex pedum abdominalium paria; ultimum liberum (haud cauda connatum).

Arten kan foreløbigt betegnes:

Dym. typicus: cornu frontale nullum. Lamina caudalis postice dilatata, margine posteriori perparum modo inflexo, denis ferme armata setis prælongis peculiaris structuræ, marginibus lateralibus nudis. Remus appendicum caudalium exteriori interiori haud parum longior, laminam caudalem ferme æquans.

Da jeg ikke tidligere har meddeelt Udmaalingerne af Myto Gaimardii, har jeg troet det passende at give dem Plads her mellem de øvrige Udmaalinger efter Dymas typus. Ligeledes har jeg meent, at det for dem, som muligen maatte ville benytte Afbildningerne til Myto Gaimardii i det skandinaviske Reiseværk, kunde være hensigtsmæssigt at finde dem forklarede (hvad ikke tidligere er skeet), og giver desaaarsag følgende Explikation af dem. Tab. VII, fig. 1. a. Myto Gaimardii a dorso exhibita, magnitudine 7ies aucta diametraliter. b. Idem a latere. c. Antenna superior. d. Antenna inferior. e. Mandibula (x et e' ramus mandibulæ anterior, y et e'' ramus medius, z ramus posterior). f. Maxilla prioris paria (x palpus, y lamina exterior, z lamina interior. f' aculeus laminæ exterioris. f'' seta serrata laminæ interioris). g. Pes maxillaris primus (x pars basalis, y pes, z palpus). h. Oculus. i. Pes maxillaris secundus (x pars basalis, y pes proprius, z palpus). k. Pes thoracicus primus. l. Pes thoracicus secundus. m. Pes thoracicus tertius (in his figuris literæ x, y et z idem significant ac in g et i; o'' vero in figura m partem denotat accessoriam (flagellum?). n. Pes quinti, sexti et septimi paria thoracici. o. Angulus scuti dorsalis antico-lateralis. p. Pes abdominalis primi paria. q. Pes abdominalis secundi paria.

EXPLICATIO FIGURARUM.

- Tab. I, fig. 1, a. Mysis flexuosa Müll., appendix marium peculiaris antennæ interioris.
- - b. Organa generationis externa maris.
- fig. 2, a-e. Mysis vulgaris Thomps.
- - a. Appendix antennæ interioris maris.
- - b. Pes maxillaris secundi paria; b* apex unguiculi hujus pedis magnitudine auctior.
- - c. Pars terminalis pedis thoracici primi.
- - d. Organa generationis externa maris.

- Tab. I, fig. 2, e. *Pes abdominalis quartus maris.*
 - fig. 3, a-g. *Mysis cornuta* Kr.
 - - a. *Oculus cum pedunculo antennæ interioris.*
 - - a*. *Pars antennæ interioris maris cum appendice peculiari.*
 - - b. *Pedunculus antennæ exterioris cum appendice foliiformi.*
 - - c. *Palpus mandibulæ.*
 - - d. *Pars pedis maxillaris secundi paris (pes proprius). d*. Articulus hujus ultimus, magnitudine auctior. d**. Seta hujus articuli adhuc auctior.*
 - - e. *Pes thoracicus secundi paris.*
 - - f. *Pes abdominalis primi paris.*
 - - g. *Appendix caudalis intermedia.*
 - fig. 4, a-b. *Mysis latitans* Kr.
 - - a. *Antenna exterior (pedunculus cum appendice foliiformi). a*. Apex appendicis foliiformis auctior.*
 - - b. *Appendices caudales. b*. Apex appendicis intermediae.*
 - fig. 5, a-f. *Mysis arctica* Kr.
 - - a. *Cornu frontale a latere visum.*
 - - b. *Antenna superior (pedunculus cum basi flagellorum).*
 - - c. *Margo anterior appendicis antennarum inferiorum foliiformis.*
 - - d. *Pars pedis thoracici quinti; d*, unguiculus hujus pedis auctior (divisio unguiculi desideratur incuria sculptoris).*
 - - e. *Particula terminalis appendicis caudalis intermediae cum particula adjunctæ laminæ appendicum exteriorum interioris.*
 - - f. *Embryo e sacco thoracico productum.*
 Tab. II, fig. 6, a-q. *Cynthia inermis* Kr.
 - - a. *Pars antennæ superioris cum oculo.*
 - - b. *Pars antennæ inferioris.*

- Tab. II, fig. 6, c. *Mandibula cum palpo. c*, ramus mandibulæ anterior supra visa.*
 - - d. *Maxilla prioris paris.*
 - - e. *Maxilla posterioris paris.*
 - - f. *Margo labii inferioris anterior.*
 - - g. *Pars pedis maxillaris prioris paris.*
 - - h. *Pes maxillaris posterioris paris.*
 - - i. *Pars pedis thoracici primi. i*. unguiculus hujus pedis (unguiculus in utraque figura minus accurate expressus).*
 - - k. *Pes thoracicus secundus. k', unguiculus hujus pedis auctior. k'', apex setæ serratæ hujus pedis adhuc auctior.*
 - - l. *pes abdominalis primus. l', pars ejusdem auctior, remo remoto.*
 - - m. *Pes abdominalis secundus. m', branchia(?)*
 - - n. *Pes abdominalis tertius.*
 - - o. *Pes abdominalis quartus. o', branchia(?) hujus pedis.*
 - - p. *Cauda cum appendicibus lateralibus; p*, pars terminalis laminæ caudalis cum aculeis, magnitudine auctior. p**, pars marginis interioris remi interioris appendicum caudalium lateralium, valde aucta. p***, pars apicalis remi exterioris appendicum caudalium lateralium exteriorum.*
 - - q. *Appendix genitalis maris, inter pedes thoracicos ultimos posita.*
 - fig. 7, a-l. *Anchialus typicus* Kr.
 - - a. *Scutum dorsale, supra exhibitum.*
 - - b. *Pedunculus antennæ superioris.*
 - - c. *Pars antennæ inferioris.*
 - - d. *Mandibulæ pars interior. d*, palpus ejusdem.*
 - - e. *Pes maxillaris posterior.*
 - - f. *Pes thoracicus quinti paris. f*, pars hujus pedis apicalis, magnitudine auctior.*

	Mysis flexuosa.		Mysis oculata Fabr.		Mysis vulgaris Thomps.	Mysis cornuta Kr.	Mysis latitans Kr.	Mysis arctica Kr.		Mysis inermis Rthk.	Promysis Galatæa Kr.		Cynthia inermis Kr.	Anchialus typicus Kr.	Dynas typus Kr.	Myto Gaimardii Kr.
	♀	♂	Embryo	♂	Embryo	♀	♀	♀ Grl.	♀	Embryo	♀	♀	♂	♀		
Længden af Øinene	$\frac{7}{10}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{11}{50}$	$1\frac{1}{5}$	$\frac{9}{20}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{9}{20}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{11}{5}$	$\frac{7}{5}$	$\frac{27}{50}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{11}{30}$	$\frac{1}{5}$
- - Kindbakkernes	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{5}{50}$	1	-	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$1\frac{1}{10}$	$\frac{3}{5}$	-	$\frac{27}{50}$	$\frac{3}{10}$	-	$\frac{11}{30}$	$\frac{1}{5}$
- - Kindbakkernes Palpe	$\frac{9}{10}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{5}{50}$	$1\frac{1}{5}$	-	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{7}{10}$	$1\frac{2}{10}$	$\frac{7}{5}$	-	$\frac{27}{50}$	$\frac{11}{10}$	$\frac{20}{50}$	-	-
- - første ParKjæber	$\frac{2}{5}$	$\frac{3}{10}$	-	$\frac{2}{3}$	-	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{11}{10}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{11}{5}$	-	$\frac{27}{50}$	$\frac{11}{10}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{11}{30}$	$\frac{2}{5}$
- - andet ParKjæber	$\frac{3}{5}$	$\frac{1}{2}$	-	$\frac{1}{10}$	-	$\frac{1}{3}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{11}{5}$	-	$\frac{27}{50}$	$\frac{3}{20}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{11}{30}$	$\frac{11}{20}$
- - første ParKjæbefødder	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{5}$	-	2	-	$\frac{4}{5}$	$\frac{17}{20}$	1	2	-	-	$\frac{27}{50}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{1}{5}$	2	$1\frac{1}{5}$
- - andet ParKjæbefødder	$2\frac{1}{6}$	$1\frac{3}{5}$	-	$2\frac{3}{5}$	-	1	$1\frac{1}{10}$	$1\frac{5}{5}$	$3\frac{7}{10}$	-	-	$\frac{3}{5}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{10}$	$1\frac{1}{5}$
- - første Par Brystfødder	$2\frac{2}{5}$	$1\frac{3}{5}$	-	$3\frac{1}{5}$	-	$1\frac{3}{10}$	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{4}{5}$	4	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{10}$	-	$\frac{17}{20}$	$\frac{11}{20}$	$2\frac{1}{4}$
- - andet Par Brystfødder	$2\frac{3}{4}$	2	-	$3\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{7}{10}$	$4\frac{1}{10}$	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{5}$	-	$1\frac{9}{20}$	$\frac{17}{20}$	$1\frac{1}{20}$
- - tredie Par Brystfødder	$2\frac{3}{4}$	2	-	$3\frac{3}{5}$	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{7}{10}$	$4\frac{1}{10}$	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{5}$	-	$1\frac{9}{20}$	$\frac{9}{10}$	$1\frac{1}{10}$
- - fjerde Par Brystfødder	$2\frac{3}{4}$	2	-	$3\frac{3}{5}$	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{7}{10}$	$4\frac{1}{10}$	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{5}$	-	$1\frac{9}{20}$	$\frac{9}{10}$	$1\frac{1}{10}$
- - femte Par Brystfødder	$2\frac{1}{3}$	$1\frac{3}{4}$	-	$3\frac{1}{3}$	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{7}{10}$	$4\frac{1}{5}$	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{5}$	-	$1\frac{9}{20}$	$\frac{9}{10}$	$1\frac{1}{10}$
- - sjette Par Brystfødder	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{3}{4}$	-	$2\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{4}{5}$	$1\frac{3}{5}$	$3\frac{1}{5}$	$\frac{3}{5}$	-	$1\frac{1}{5}$	-	$1\frac{9}{20}$	$\frac{4}{5}$	$1\frac{1}{3}$
- - Bagkroppens første Ring	$1\frac{1}{10}$	$\frac{7}{10}$	-	$1\frac{1}{4}$	$\frac{7}{20}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	1	$\frac{3}{10}$	$\frac{1}{5}$

	Mysis flexuosa.		Mysis oculata Fabr.		Mysis vulgaris Thomps.	Mysis cornuta Kr.	Mysis latitans Kr.	Mysis arctica Kr.		Mysis inermis Rthk.	Promysis Galatæa Kr.		Cynthia inermis Kr.	Anchialus typicus Kr.	Dynas typus Kr.	Myto Gaimardii Kr.
	♀	♂	Embryo	♂	Embryo	♀	♀	♀ Grl.	♀	Embryo	♀	♀	♂	♀		
Længden af Bagkroppens anden Ring	$1\frac{1}{10}$	$\frac{7}{10}$	-	$1\frac{1}{4}$	$\frac{7}{20}$	$\frac{3}{5}$	$1\frac{11}{20}$	$\frac{9}{20}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{12}{10}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{11}{5}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$
- - Bagkroppens tredje Ring	1	$\frac{2}{3}$	-	1	$\frac{7}{20}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{11}{4}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{11}{12}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{11}{4}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{11}{4}$	$\frac{20}{10}$
- - Bagkroppens fjerde Ring	1	$\frac{1}{2}$	-	1	$\frac{7}{20}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{9}{20}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{11}{12}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{5}{10}$
- - Bagkroppens femte Ring	$\frac{9}{10}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{12}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{2}{5}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{11}{12}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{20}{10}$	$\frac{1}{5}$
- - Bagkroppens sjette Ring	$1\frac{1}{5}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{6}$	$1\frac{3}{5}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{11}{20}$	$1\frac{5}{10}$	$\frac{11}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{20}{10}$	-	$\frac{3}{5}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{10}$
- - mellemste Halevedhang	$1\frac{3}{5}$	$1\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$	$2\frac{1}{3}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{10}$	1	$1\frac{1}{4}$	$2\frac{1}{3}$	$\frac{9}{20}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{7}{10}$	-	$\frac{13}{20}$	$\frac{7}{10}$	1
- - første Par Bugfødder	$\frac{7}{20}$	$\frac{2}{5}$	-	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{20}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{3}{20}$	-	$\frac{7}{20}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{9}{20}$
- - andet Par Bugfødder	$\frac{9}{20}$	$\frac{1}{3}$	-	$\frac{2}{3}$	$\frac{3}{20}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{1}{5}$	-	$\frac{7}{20}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{3}{5}$
- - tredie Par Bugfødder	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}$	-	$1\frac{1}{3}$	$\frac{4}{25}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{7}{20}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{1}{5}$	-	$\frac{7}{20}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{9}{10}$
- - fjerde Par Bugfødder	$1\frac{11}{20}$	$2\frac{1}{2}$	-	$2\frac{1}{2}$	$\frac{4}{25}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{1}{5}$	-	$\frac{3}{10}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{9}{10}$
- - femte Par Bugfødder	$1\frac{11}{20}$	$\frac{2}{3}$	-	$\frac{9}{10}$	$\frac{4}{25}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{3}{10}$	$\frac{1}{4}$	1	$\frac{11}{10}$	-	$\frac{1}{4}$	-	$\frac{3}{10}$	$\frac{11}{20}$	$\frac{3}{5}$
- - sjette Par Bugfødder	$2\frac{1}{3}$	$1\frac{3}{5}$	$\frac{3}{10}$	3	$\frac{3}{4}$	$1\frac{1}{5}$	$1\frac{1}{3}$	$1\frac{9}{20}$	3	$\frac{11}{20}$	1	$\frac{4}{5}$	$\frac{13}{20}$	$\frac{7}{10}$	$\frac{17}{20}$	-

NOGLE IAGTTAGELSER OVER HUMLERNE

VED S. BRETTON

Som en af Foraarets Forkyndere hilse vi med Glæde den store, sindige Humle, der dybt brummende streifer hen over Skovbunden og Markerne. Det er de i forrige Aar fødte og befrugtede fuldkomne Hunner, der, efterat have tilbragt Vinteren i Dvale, nu begynde de første besværlige Arbejder i deres Nybyggerliv. Den overvintrede Dronning skal udfinde et passende Sted til at grundlægge det nye Bo, udgrave og udbedre dette Sted, der enten vælges i Jorden eller i Mure, afbide, sammenslæbe og sammensilte Materialet til Reden, bygge Voxceller, lægge Æg og samle det Foder (Honning og Blomsterstøv), hvormed den opfostrer sin Yngel. Saaledes fortsætter den sin eenlige Dont, indtil den har frembragt et Afkom, der strax hjælper den med at udvide det nu grundlagte Bo og sætter Dronningen istand til mere udelukkende at hengive sig til det Arbejde, der maa betragtes som dens egentlige Livsopgave, nemlig at sørge for Coloniens Formering. Jeg veed ikke, om Dronningen ophører med sine Udflugter, saasnt det første Kuld Arbeidshumler er fremkommet, men dette er ialfald Tilfældet paa et senere Udviklingstrin, naar Arbejderne kunne hjembære al den Næring, der behøves til at opfostre den Yngel, Dronningen formaaer at afsætte.

Paa dette Trin befandt den Rede sig (af *Bombus lapidarius* L.), i hvilken jeg har gjort de Iagttagelser, som jeg her skal meddele. Jeg udgravede den i Begyndelsen af Juli af en Bakkeskraaning, omtrent 1½ Alen inde i Jorden. Gan-

